

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.7.2010
COM(2010)368 final

2010/0207 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ .../.../UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind sistemele de garantare a depozitelor [reformare]

COM(2010) 369
SEC(2010)835
SEC(2010)834

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Nicio bancă, indiferent dacă are o situație solidă sau se află în dificultate, nu deține suficiente lichidități pentru a putea rambursa pe loc toate depozitele sau o parte semnificativă a acestora. De aceea, băncile riscă să se confrunte cu fenomenul „bank run” dacă deponenții consideră că depozitele lor nu sunt în siguranță și încearcă să le retragă în același timp. Acest lucru poate avea efecte serioase asupra întregii economii. Dacă, în ciuda nivelului ridicat de supraveghere prudențială, o bancă trebuie să se închidă, sistemul de garantare a depozitelor (SGD) competent rambursează fondurile deponenților până la un anumit plafon („plafonul de garantare”), răspunzând astfel nevoilor acestora. Sistemele de garantare a depozitelor îi scutesc totodată pe deponenți de participarea la proceduri lungi de insolvență, care de regulă au ca rezultat dividende care reprezintă doar o fracțiune din creanța inițială.

După publicarea comunicării Comisiei din 2006 referitoare la revizuirea Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor¹, evenimentele din 2007 și 2008 au arătat că rețeaua existentă fragmentată de sisteme de garantare a depozitelor nu a dus la realizarea obiectivelor prevăzute de Directiva 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor în ceea ce privește menținerea încrederii deponenților și a stabilității financiare în perioadele de dificultăți economice. Cele aproximativ 40 de SGD din UE, care asigură niveluri diferite de protecție a depozitelor pentru grupuri diferite de deponenți, impun băncilor obligații financiare diferite și limitează așadar beneficiile pieței interne pentru bănci și pentru deponenți. În plus, sistemele s-au dovedit a fi insuficient finanțate în perioadele de dificultăți financiare.

La 7 octombrie 2008, Consiliul Uniunii Europene a convenit că trebuie restabilită încrederea în sectorul financiar și a încurajat Comisia să prezinte o propunere care să promoveze convergența sistemelor de garantare a depozitelor. Aceasta a dus la adoptarea Directivei 2009/14/CE². Întrucât, din cauza rapidității cu care s-au desfășurat negocierile, nu au putut fi abordate toate aspectele, această directivă a fost doar o măsură de urgență menită să mențină încrederea deponenților, în special prin majorarea plafonului de garantare de la 20 000 EUR la 100 000 EUR până la sfârșitul anului 2010. Directiva 2009/14/CE conține așadar o clauză care prevede o revizuire cuprinzătoare a tuturor chestiunilor legate de sistemele de garantare a depozitelor. Nevoia întăririi sistemelor de garantare a depozitelor prin prezentarea unor propuneri legislative adecvate a fost reiterată în comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 intitulată „Stimularea redresării economice europene”³.

Elementele principale ale prezentei propuneri sunt:

- Simplificare și armonizare, în principal în ceea ce privește nivelul de garantare și modalitățile de plată a compensațiilor;

---

¹ COM(2006)729.

² Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JO L 68, 13.3.2009, p. 3).

³ COM(2009)114, p. 4.

- O nouă reducere a termenului pentru plata compensațiilor și îmbunătățirea accesului sistemelor de garantare a depozitelor la informațiile despre membrii lor (băncile);
- Sisteme de garantare a depozitelor sănătoase și credibile, cu finanțare suficientă;
- Împrumuturi reciproce între SGD, altfel spus o facilitate de împrumut în anumite circumstanțe.

Elementele revizuirii care, în opinia Comisiei, nu ar trebui să fie reglementate (cel puțin pentru moment) sunt prezentate în raportul care însoțește prezenta propunere. Raportul și propunerea fac parte dintr-un pachet de măsuri privind sistemele de garantare din sectorul financiar care mai cuprinde revizuirea sistemelor de compensare pentru investitori (Directiva 97/9/CE) și o carte albă privind sistemele de garantare a asigurărilor.

2. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ȘI A EXPERȚILOR EXTERNI

Între 29 mai și 27 iulie 2009 a fost organizată o consultare publică. Toate cele 104 de contribuții și un raport de sinteză au fost publicate în august 2009⁴ și în general opiniile părților interesate au fost luate în calcul. Patru chestiuni au fost ridicate de numeroși respondenți (în principal bănci și asociații ale acestora, consumatori și asociații ale acestora, state membre și sisteme de garantare a depozitelor) și merită așadar o atenție specială:

- Aproape toți respondenții s-au declarat în favoarea simplificării și armonizării criteriilor de eligibilitate a deponenților. Această opinie a fost luată în calcul.
- O mare majoritate a respondenților s-au declarat împotriva unei noi reduceri a termenului de plată a compensațiilor; mulți dintre aceștia au argumentat că înainte de a lua în calcul o nouă reducere a termenului, este necesară o evaluare a experienței aplicării noului termen de 4-6 săptămâni prevăzut de Directiva 2009/14/CE. Comisia susține că termenul actual este prea lung pentru a împiedica fenomenul „bank run” și pentru a răspunde nevoilor financiare ale deponenților. Respondenții au fost în marea lor majoritate în favoarea implicării sistemelor de garantare a depozitelor într-o etapă incipientă, atunci când există probabilitatea activării acestor sisteme. Acest lucru a fost considerat esențial pentru reducerea termenului de plată a compensațiilor și se regăsește în propunere.
- Marea majoritate a respondenților s-au declarat în favoarea finanțării *ex ante* a sistemelor și a contribuțiilor în funcție de riscuri la sistemele de garantare a depozitelor. Această opinie a fost luată în calcul.
- În ceea ce privește includerea sistemelor de garantare reciprocă în domeniul de aplicare al directivei, părerile au fost împărțite. Acestea sunt sisteme care acoperă instituția de credit în sine și care îi asigură acesteia lichiditatea și solvabilitatea. Protecția oferită deponenților de aceste sisteme este diferită de cea oferită de sistemele de garantare a depozitelor. Dacă o bancă își menține solvabilitatea și continuitatea serviciilor datorită unui sistem de garantare reciprocă, nu este necesară compensarea deponenților. În schimb, sistemul de garantare a depozitelor nu este activat decât în cazul intrării în insolvență a unei bănci. Cu toate acestea, propunerea de față nu afectează funcția de stabilizare a sistemelor de garantare

---

⁴ A se vedea: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/deposit_guarantee_schemes_en.htm.

reciprocă, dar ameliorează poziția deponenților, care își vor putea valorifica creanțele împotriva lor dacă acestea nu pot împiedica falimentul unui membru.

Pentru elaborarea prezentei propuneri s-a recurs la expertiză externă. În martie 2009, a fost organizată o masă rotundă informală cu o serie de experți⁵. Experții statelor membre au contribuit cu opinii la cele trei reuniuni ale grupului de lucru pentru sistemele de garantare a depozitelor, în iunie și noiembrie 2009 și în februarie 2010. Centrul Comun de Cercetare (JRC) al Comisiei a prezentat rapoarte referitoare la plafonul de garantare (2005), la posibila armonizare a mecanismelor de finanțare (2006 și 2007), la eficiența sistemelor de garantare a depozitelor (2008) și la modelele posibile pentru introducerea contribuțiilor în funcție de riscuri în UE (2008 și 2009)⁶. Aceste lucrări au fost sprijinite de Forumul European al Asigurătorilor de Depozite (EFDI), care în 2008 a finalizat o serie de rapoarte asupra unor chestiuni specifice⁷. Lucrările au fost luate în calcul la elaborarea prezentei propuneri. BCE a participat de asemenea activ la elaborarea propunerii.

3. EVALUAREA IMPACTULUI

O directivă de modificare a directivei actuale este cel mai adecvat instrument. Comisia înțelege efectele cumulative ale măsurilor legislative actuale și viitoare din sectorul bancar.

3.1. Opțiuni preferate

În total au fost evaluate peste 70 de opțiuni strategice. Principalele opțiuni considerate preferabile sunt:

- Simplificarea și armonizarea nivelului de garantare;
- Reducerea termenului de plată a compensațiilor la șapte zile;
- Încetarea practicii de a compensa obligațiile deponenților cu creanțele acestora;
- Introducerea unui document standard de informare care urmează să fie contrasemnat de deponent și a unei mențiuni obligatorii referitoare la sistemul de garantare a depozitelor în extrasele de cont și în materialele publicitare;
- Armonizarea abordărilor în materie de finanțare a SGD;
- Stabilirea unui nivel-țintă al fondurilor SGD;
- Fixarea proporțiilor contribuțiilor *ex ante* și *ex post* ale băncilor la SGD;
- Introducerea unor elemente bazate pe riscuri pentru contribuțiile băncilor la SGD;
- Limitarea utilizării fondurilor SGD pentru scopuri mai generale de soluționare a dificultăților bancare în beneficiul tuturor creditorilor unei bănci;

---

⁵ A se vedea: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm#roundtable.

⁶ Toate rapoartele pot fi descărcate de la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm.

⁷ Rapoartele relevante publicate de EFDI în mai 2008 sunt disponibile la adresa www.efdi.eu.

- Desemnarea SGD din statul membru gazdă ca punct de contact unic pentru deponenții la sucursalele dintr-un alt stat membru.

3.2. Impactul social

Propunerea va permite compensarea deponenților de către sistemul de garantare a depozitelor până la plafonul de 100 000 EUR în termen de șapte zile calendaristice în situația în care o bancă nu își poate onora obligațiile. În acest fel, intervenția sistemelor de protecție socială va fi aproape inutilă. Raportul privind evaluarea impactului este disponibil la adresa: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm. Un rezumat al raportului este anexat prezentei propuneri.

3.3. Sarcina administrativă

Propunerea nu va genera o sarcină administrativă semnificativă și simplifică criteriile de eligibilitate a deponenților. Raportul privind evaluarea impactului conține informații suplimentare.

4. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Întrucât situațiile în care băncile nu își pot onora obligațiile sunt imprevizibile și evitate pe cât posibil, funcționarea sistemelor de garantare a depozitelor nu poate fi monitorizată în mod regulat în funcție de cât de bine sunt gestionate situațiile reale de acest tip. Cu toate acestea, este necesar să se efectueze periodic simulări de criză ale sistemelor de garantare a depozitelor pentru a verifica dacă acestea pot îndeplini cerințele legale, cel puțin teoretic. Aceasta ar trebui să facă parte dintr-o evaluare *inter pares* efectuată de Forumul European al Asigurătorilor de Depozite (EFDI)⁸ și de viitoarea Autoritate Bancară Europeană (ABE).

5. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

O directivă de modificare a directivei actuale este cel mai adecvat instrument. Dat fiind că Directiva 2009/14/CE de modificare a Directivei 94/19/CE nu a fost implementată integral, ambele directive trebuie consolidate și modificate prin reformare.

Directiva 94/19/CE constituie un instrument esențial pentru realizarea pieței interne din punctul de vedere al libertății de stabilire și al libertății de prestare a serviciilor financiare în domeniul instituțiilor de credit. Ca atare, temeiul juridic al acesteia este articolul 57 alineatul (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care a precedat articolul 53 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Coroborat cu articolul 54 alineatul (1), articolul 53 din TFUE prevede adoptarea de directive privind inițierea și desfășurarea activității societăților cum sunt instituțiile de credit. Prin urmare, propunerea de față are la bază articolul 53 alineatul (1) din TFUE. Toate elementele propunerii contribuie la acest obiectiv și sunt conexe acestuia.

În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din TFUE, obiectivele acțiunii propuse nu pot fi atinse într-o măsură suficientă de statele membre, așadar pot fi realizate mai bine la nivelul UE. Prevederile acesteia nu depășesc ceea ce este

---

⁸ A se vedea www.efdi.eu.

necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite. Numai o acțiune la nivelul UE poate garanta că instituțiile de credit care își desfășoară activitatea în mai multe state membre sunt supuse unor cerințe similare în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, asigurând așadar condiții concurențiale echitabile, evitând costurile de conformare nejustificate pentru activitățile transfrontaliere și promovând o mai bună integrare pe piața UE. Acțiunea la nivelul UE asigură totodată un nivel ridicat de stabilitate financiară în interiorul Uniunii. Armonizarea plafoanelor de garantare și a termenelor de plată a compensațiilor nu poate fi realizată într-o măsură suficientă de statele membre, deoarece ea presupune alinierea a numeroase norme din sistemele juridice diferite ale statelor membre, așadar ea poate fi mai bine realizată la nivelul UE. Acest lucru este precizat și în directivele existente privind sistemele de garantare a depozitelor⁹.

6. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații pentru bugetul UE.

7. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII

Prin reformare, directiva a căpătat o structură mai bună și mai cuprinzătoare. Multe dintre trimiterile caduce au fost modificate. Titlurile articolelor facilitează citirea directivei. Aceasta devine mai ușor de înțeles datorită articolelor referitoare la domeniul de aplicare și definițiilor noi. Directiva descrie caracteristicile sistemelor de garantare a depozitelor înainte de a stipula plafoanele de garantare. Articolele care prevăd norme aplicabile plății compensațiilor sunt urmate de norme privind finanțarea și informațiile care trebuie furnizate deponenților.

7.1. Domeniul de aplicare, definiții și supraveghere (articolele 1-3)

În noua sa formă, directiva este aplicabilă tuturor instituțiilor de credit și tuturor sistemelor. Toate băncile au obligația de a deveni membre ale unui sistem de garantare a depozitelor, obligație de care nu pot fi scutite. În acest fel, există certitudinea că deponenții își pot valorifica oricând creanțele asupra unui sistem și că toate sistemele sunt suficient finanțate.

Sistemele de garantare reciprocă protejează deponenții prin protejarea instituției de credit în sine (a se vedea capitolul 2). Întrucât toate băncile trebuie acum să se afilieze unui sistem de garantare a depozitelor, sistemele de garantare reciprocă pot fi recunoscute ca sisteme de garantare a depozitelor, și în acest caz trebuie să îndeplinească cerințele din Directiva 2006/48/CE pentru asigurarea coerenței legislației UE. Alternativ, sistemele de garantare reciprocă și cele de garantare a depozitelor pot fi înființate separat. În acest caz, la stabilirea contribuțiilor la sistemele de garantare a depozitelor poate fi luată în considerare apartenența unei bănci la ambele sisteme și rolul suplimentar de garantare al sistemelor reciproce.

Definiția depozitelor a fost clarificată. Numai instrumentele integral rambursabile pot fi considerate depozite, nu și produsele structurate, certificatele sau obligațiunile. Astfel, sistemele de garantare a depozitelor nu își vor asuma riscuri imprevizibile cu produse de investiții.

Toate sistemele de garantare a depozitelor trebuie supravegheate permanent și trebuie să efectueze regulat simulări de criză pentru sistemele utilizate. Ele au acum dreptul de a obține

---

⁹ Considerentul 17 din Directiva 2009/14/CE și considerentele (nenumerate) din Directiva 94/19/CE.

informații din partea băncilor într-o etapă incipientă, ceea ce le permite plata mai rapidă a compensațiilor. Statele membre sunt autorizate în mod explicit să realizeze fuziuni ale sistemelor lor de garantare a depozitelor. Instituțiile de credit trebuie să primească acum un preaviz de o lună, nu de 12 luni, înainte de a fi excluse dintr-un sistem de garantare a depozitelor.

7.2. Criteriile de eligibilitate și fixarea sumei rambursabile (articolele 4-6)

Criteriile de eligibilitate a deponenților au fost simplificate și armonizate. Majoritatea excluderilor discreționare au devenit obligatorii, în particular excluderea autorităților și a instituțiilor financiare de orice tip. În schimb, depozitele în alte monede decât cele ale UE sunt acoperite conform legislației, la fel ca depozitele tuturor societăților fără profil financiar.

Plafonul de garantare de 100 000 EUR (care trebuie implementat până la sfârșitul anului 2010 conform Directivei 2009/14/CE) nu a fost modificat. Cu toate acestea, statele membre pot decide să garanteze și depozitele constituite în urma tranzacțiilor imobiliare și pe cele legate de evenimente din viața privată care depășesc limita de 100 000 EUR, cu condiția ca acoperirea să fie limitată la 12 luni.

În prezent se prevede obligația de a plăti dobânda datorată dar necreditată în momentul în care o bancă nu mai poate să își onoreze obligațiile, cu condiția ca plafonul de garantare să nu fie depășit. Deponenții trebuie să primească plata în moneda în care a fost menținut contul. Nu mai este permisă compensarea creanțelor cu obligațiile deponentului, după constatarea incapacității unei instituții de a-și onora obligațiile.

7.3. Plata compensațiilor (articolele 7 și 8)

Sistemele de garantare a depozitelor trebuie să își îndeplinească obligația de a plăti compensații deponenților în termen de o săptămână. Deponenții nu sunt obligați să depună o cerere în acest sens. Toate informațiile furnizate acestora trebuie să fie în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care se află depozitul. Directiva prevede în noua sa formă posibilitatea prescrierii creanțelor nerecunoscute sau neplătite ale deponenților asupra sistemelor de garantare a depozitelor, dar numai în cazul în care sunt prescrise și creanțele sistemului în cauză în cadrul procedurilor de lichidare sau de reorganizare.

Pentru a respecta termenul atât de scurt de plată a compensațiilor, autoritățile competente sunt obligate să informeze din oficiu sistemele de garantare a depozitelor atunci când devine probabilă incapacitatea unei bănci de a-și onora obligațiile. În plus, sistemele de garantare a depozitelor și băncile trebuie să facă schimb de informații referitoare la deponenți, la nivel național și transfrontalier, fără a fi împiedicate de cerințe de confidențialitate. Instituțiile de credit trebuie totodată să fie în măsură să prezinte în orice moment toate depozitele unui deponent (*single customer view*).

7.4. Finanțarea sistemelor de garantare a depozitelor și împrumuturile între sisteme (articolele 9 și 10)

Noile prevederi ale directivei garantează că mijloacele financiare disponibile ale sistemelor de garantare a depozitelor sunt proporționale cu obligațiile potențiale ale acestora. Aceste mijloace financiare sunt protejate împotriva pierderilor potențiale prin restricții ale investițiilor similare cu cele aplicabile instituțiilor emitente de monedă electronică conform

articolului 7 din Directiva 2009/110/CE¹⁰ și OPCVM-urilor conform articolului 52 din Directiva 2009/64/CE¹¹, ținând cont de nevoia limitării riscurilor și a majorării lichidităților. Finanțarea sistemelor de garantare a depozitelor se va baza pe etapele enumerate în continuare.

În primul rând, pentru a asigura o finanțare suficientă, SGD trebuie să dispună de 1,5% din depozitele eligibile, după o perioadă de tranziție de 10 ani („nivelul-țintă”). Dacă aceste mijloace financiare se dovedesc a fi insuficiente în cazul în care o bancă nu își mai poate onora obligațiile, trebuie urmate etapele doi și trei de mai jos.

În al doilea rând, băncile trebuie să plătească contribuții extraordinare (*ex post*) de până la 0,5% din depozitele eligibile, dacă este necesar. (Dacă efectuarea acestei plăți compromite situația unei bănci, aceasta poate fi scutită de autoritățile competente cu titlu individual). În consecință, fondurile *ex ante* vor reprezenta 75% din finanțarea SGD, iar cele *ex post* 25%.

În al treilea rând, o facilitate de împrumuturi reciproce va permite SGD în dificultate să împrumute fonduri de la toate celelalte SGD din UE, care vor trebui să-i împrumute cumulativ acestuia, dacă este nevoie, maximum 0,5% din depozitele sale eligibile într-un termen scurt, proporțional cu valoarea depozitelor eligibile din fiecare țară. Împrumutul trebuie rambursat în termen de cinci ani, iar pentru aceasta SGD trebuie să atragă noi contribuții. Pentru a asigura rambursarea, SGD împrumutătoare au dreptul de a se subroga în creanțele deponenților asupra instituției de credit în dificultate, iar aceste creanțe vor avea rangul întâi în procedura de lichidare a instituției de credit ale cărei dificultăți au diminuat rezervele SGD împrumutat.

O a patra și ultimă etapă de protecție pentru a evita implicarea contribuabililor este ca SGD să dispună de mecanisme alternative de finanțare, și se reamintește că aceste mecanisme trebuie să respecte interdicția finanțării monetare prevăzută la articolul 123 din TFUE.

Acest mecanism în patru etape va deveni complet operațional numai după 10 ani. Pentru a adapta nivelul-țintă la eventualele obligații de plată ale sistemelor, el va fi recalibrat în funcție de depozitele acoperite (altfel spus, luând în considerare plafonul de garantare), dar fără a diminua nivelul de protecție.

Fondurile SGD trebuie utilizate în principal pentru plata compensațiilor către deponenți. Aceasta nu împiedică însă utilizarea lor în scopul soluționării situației băncilor neviabile, cu respectarea normelor în materie de ajutoare de stat. Totuși, pentru a evita epuizarea fondurilor în beneficiul creditorilor neasigurați ai unei bănci, această utilizare trebuie limitată la suma care ar fi fost necesară pentru rambursarea depozitelor garantate. Întrucât soluționarea situațiilor băncilor neviabile și plata compensațiilor au scopuri diferite, fondurile SGD trebuie protejate încă de la momentul atingerii nivelului-țintă, pentru ca funcția primară a SGD, și anume rambursarea depozitelor, să nu fie compromisă. Aceste măsuri nu afectează politica viitoare a Comisiei privind fondurile pentru soluționarea situației băncilor neviabile.

---

¹⁰ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

¹¹ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

7.5. Contribuții în funcție de riscuri la SGD (articolul 11 și anexele I și II)

Contribuțiile instituțiilor de credit la SGD trebuie calculate conform profilurilor lor de risc, într-un mod armonizat. În principiu, contribuțiile cuprind elemente fără legătură cu riscul și elemente calculate în funcție de risc. Acestea din urmă se vor calcula pe baza mai multor indicatori care reflectă profilul de risc al fiecărei instituții de credit. Indicatorii propuși acoperă principalele clase de risc utilizate în mod curent pentru evaluarea solidității financiare a instituțiilor de credit: adecvarea capitalului, calitatea activelor, rentabilitatea și lichiditatea. Datele necesare pentru calcularea acestor indicatori sunt disponibile în temeiul obligațiilor de raportare existente.

Având în vedere diferențele dintre sectoarele bancare ale statelor membre, directiva asigură o oarecare flexibilitate oferind un set de indicatori principali (obligatorii pentru toate statele membre) și un set de indicatori suplimentari (opționali). Indicatorii principali cuprind criteriile utilizate în mod curent cum sunt adecvarea capitalului, calitatea activelor, rentabilitatea și lichiditatea. Indicatorii principali au o pondere de 75%, iar cei suplimentari de 25%.

Această metodă de calculare a contribuțiilor în funcție de risc se bazează pe rapoartele Comisiei (Centrul Comun de Cercetare) din 2008 și 2009 și reflectă totodată abordările actuale din unele state membre¹². În general, directiva prevede ca valoarea totală a contribuțiilor care trebuie colectate de SGD să fie determinată, într-o primă etapă, în funcție de nivelul-țintă stabilit pentru fondurile SGD, iar apoi să fie repartizată între băncile membre ale SGD în funcție de profilul de risc al fiecăreia. Astfel, directiva prevede stimulente în favoarea unei administrări sănătoase a riscului și descurajează comportamentele riscante delimitând clar nivelurile contribuțiilor plătite de băncile cele mai riscante și cele mai puțin riscante (de la 75% până la 200% din suma standard, după caz).

Cât despre elementele fără legătură cu riscul, baza contribuțiilor este valoarea *depozitelor eligibile*, așa cum se întâmplă în prezent în majoritatea statelor membre. Cu toate acestea, în timp, *depozitele garantate* (depozitele eligibile care nu depășesc plafonul de garantare) vor deveni baza contribuțiilor în toate statele membre, deoarece ele reflectă mai bine riscul la care sunt expuse SGD.

Într-o etapă ulterioară este așteptată o armonizare completă a calculului contribuțiilor în funcție de riscuri.

7.6. Cooperarea transfrontalieră (articolul 12)

Pentru a facilita procesul de plată a compensațiilor la nivel transfrontalier, SGD din țara gazdă acționează ca punct unic de contact pentru deponenții la sucursalele din alte state membre. Aceasta include nu doar comunicarea cu deponenții din acea țară (rolul de „cutie poștală”), ci și plata compensațiilor în numele SGD din țara de origine (rolul de „agent de plată”). Acordurile încheiate între SGD vor facilita această funcție.

Sistemele vor trebui să facă schimb cu informații pertinente. Acest schimb va fi facilitat de acordurile reciproce.

---

¹² A se vedea rapoartele JRC la adresele http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/risk-based-report_en.pdf și http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/2009_06_risk-based-report_en.pdf

Băncilor care, în urma unei reorganizări, părăsesc un SGD și aderă la un alt SGD li se va rambursa ultima contribuție, astfel încât să poată utiliza aceste fonduri pentru a plăti prima contribuție la noul SGD.

7.7. Informații destinate deponenților (articolul 14 și anexa III)

Deponenții vor fi mai bine informați cu privire la eventuala acoperire a depozitelor lor și la modul de funcționare a sistemelor de garantare a depozitelor. În acest scop, înainte de a constitui un depozit, deponenții trebuie să semneze o fișă cu informații elaborată după modelul din anexa III, care conține toate informațiile pertinente despre acoperirea depozitului de SGD responsabil. Deponenții existenți trebuie să primească aceste informații în extrasul de cont. Materialele publicitare pentru produse de depozit trebuie să se limiteze la o simplă menționare a acoperirii de către SGD, pentru ca SGD să nu fie utilizat ca argument de marketing.

Comunicarea regulată a informațiilor specifice de către SGD (fonduri *ex ante*, capacitate *ex post*, rezultatele simulărilor de criză periodice) asigură transparența și credibilitatea, sporind astfel stabilitatea financiară la costuri ne semnificative (pentru mai multe detalii, a se vedea evaluarea impactului).

7.8. Noua arhitectură de supraveghere

La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat propuneri de regulamente de înființare a Sistemului european al supraveghetorilor financiari, incluzând crearea a trei autorități de supraveghere și a Comitetului european pentru riscuri sistemice. Noua Autoritate Bancară Europeană va avea, în cadrul competențelor conferite prin regulament, posibilitatea de a colecta informații legate de valoarea depozitelor, de a efectua analize *inter pares*, de a confirma dacă un SGD poate împrumuta fonduri de la un alt SGD și de a soluționa dezacordurile dintre SGD.

Propunere de

DIRECTIVĂ .../.../UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din [...]

privind sistemele de garantare a depozitelor [reformare]

(Text cu relevanță pentru SEE)

↓ 94/19/CE (adaptat)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul ~~53~~ ~~57~~ alineatul (~~1~~ ~~2~~) ~~prima și a treia teză~~,

având în vedere propunerea Comisiei Europene¹³,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹⁴,

având în vedere avizul ~~Comitetului~~ Autorității Europene pentru Protecția Datelor¹⁵ ~~Comitetului~~ Economic și Social¹⁶,

~~după~~ după transmiterea propunerii către parlamentele naționale, ~~după~~

în conformitate cu procedura ~~legislativă ordinară~~ ~~prevăzută la articolul 189b din~~ ~~tratat~~¹⁷,

întrucât:

↓ nou

(1) Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994* trebuie să facă obiectul mai multor modificări substanțiale. Din motive de claritate, ar trebui să se procedeze la reformarea directivei menționate.

¹³ ~~JO C 163, 30.6.1992, p. 6 și JO C 178, 30.6.1993, p. 14.~~

¹⁴ JO C [...]

¹⁵ JO C [...]

¹⁶ ~~JO C [...], p. [...], JO C 332, 16.12.1992, p. 13.~~

¹⁷ ~~JO C 115, 26.4.1993, p. 96 și Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 (JO C 91, 28.3.1994).~~

↓ 94/19/CE, Considerentul 1
(nou)

- (2) Pentru a facilita inițierea și desfășurarea activității instituțiilor de credit, este necesar să se elimine diferențele dintre legislațiile statelor membre în ceea ce privește regulile în materie de sisteme de garantare a depozitelor aplicabile acestor instituții. ~~Întrucât, în conformitate cu obiectivele tratatului, dezvoltarea armonioasă a activităților instituțiilor de credit din cadrul Comunității ar trebui promovată prin eliminarea tuturor restricțiilor privind dreptul de stabilire și libertatea de a furniza servicii, consolidând în același timp stabilitatea sistemului bancar și protecția depunătorilor;~~

↓ 94/19/CE, Considerentul 2
(nou)

- (3) Prezenta directivă reprezintă un instrument esențial pentru realizarea pieței interne din punctul de vedere al libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii financiare în domeniul instituțiilor de credit, sporind totodată stabilitatea sistemului bancar și protecția deponenților. ~~Întrucât, în condițiile eliminării restricțiilor privind activitățile instituțiilor de credit, ar trebui acordată atenția necesară situației care ar putea apărea în cazul în care depozitele plasate la o instituție de credit care are sucursale în alte state membre ar deveni indisponibile; întrucât este indispensabilă asigurarea unui nivel minim armonizat al protecției depozitelor, indiferent de locul în care acestea sunt plasate în cadrul Comunității; întrucât această protecție a depozitelor este la fel de importantă pentru realizarea pieței bancare unice ca și regulile prudențiale;~~

↓ nou

- (4) Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor¹⁸ prevede că, atunci când este cazul, Comisia trebuie să prezinte propuneri de modificare a Directivei 94/19/CE. Aceasta include armonizarea mecanismelor de finanțare a sistemelor de garantare a depozitelor, modele posibile pentru introducerea unor contribuții în funcție de risc, avantajele și costurile introducerii eventuale a unui sistem de garantare a depozitelor la nivelul Uniunii, impactul asupra eficienței sistemului al diferențelor legislative în ceea ce privește compensarea creanțelor cu datoriile și creanțele pe care banca le opune deponențului, armonizarea sferei de produse și de deponenți care beneficiază de garantare.

¹⁸ JO L 68, 13.3.2009, p. 3.

↓ 94/19/CE, Considerentul 8
(nou)

- (5) Directiva 94/19/CE avea la bază principiul armonizării minime. Drept urmare, pe teritoriul Uniunii au fost create sisteme de garantare a depozitelor având caracteristici foarte diferite. Aceasta a dus la apariția unor denaturări ale pieței instituțiilor de credit și la limitarea beneficiilor pieței interne pentru deponenți. ~~Întrucât armonizarea trebuie să se limiteze la elementele principale ale sistemelor de garantare a depozitelor și trebuie să asigure, într-o perioadă de timp foarte scurtă, vărsământul cu titlu de garanție calculată pe baza unui nivel minim armonizat,~~

↓ nou

- (6) Directiva trebuie să facă posibilă crearea unor condiții concurențiale echitabile între instituțiile de credit, să le permită deponenților să înțeleagă cu ușurință caracteristicile sistemelor de garantare a depozitelor și să faciliteze rambursările rapide către deponenți efectuate prin sisteme de garantare a depozitelor solide și credibile, în interesul stabilității financiare. De aceea, protecția depozitelor trebuie armonizată și simplificată cât mai mult posibil.

↓ 94/19/CE, Considerentul 3
(adaptat)

- ~~(7) Întrucât, în eventualitatea închiderii unei instituții de credit insolubile, deponenții deponenților la oricare dintre sucursalele situate într-un stat membru, altul decât cel în care instituția de credit își are sediul, trebuie protejați prin același sistem de garantare ca și ceilalți deponenți deponenți la instituția respectivă.~~

↓ 94/19/CE, Considerentul 15
(adaptat)

- (8) ~~Întrucât prezenta directivă impune, în principiu, fiecărei instituții de credit să se alăture unui sistem de garantare a depozitelor; întrucât directivele care reglementează acceptarea oricărei instituții de credit care își are sediul într-o țară terță și, în special, prima Directivă (77/780/CEE) a Consiliului din 12 decembrie 1977 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea activității instituțiilor de credit și exercitarea acesteia permit statelor membre să decidă dacă și în ce condiții să permită sucursalelor acestor instituții de credit să funcționeze pe teritoriile lor; întrucât aceste sucursale nu se vor bucura de libertatea de a furniza servicii în temeiul articolului 59 alineatul (2) din tratat și nici de dreptul de stabilire într-un stat membru, altul decât cel în care au fost înființate; întrucât, prin urmare, un stat membru care acceptă aceste sucursale de ale unei instituții de credit care are sediul într-o țară terță trebuie să decidă cum să aplice principiile cuprinse în prezenta directivă acestor sucursale și să țină cont de în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 77/780/CEE și cu nevoia de protejare a~~

~~deponenților~~ ~~depunătorilor~~ și de păstrare a integrității sistemului financiar.
~~întrucât~~ Este esențial ca ~~deponenții~~ ~~depunătorii~~ la aceste sucursale să fie pe deplin conștienți de mecanismele de garantare care le sunt aplicabile.

↓ nou

- (9) Deși, în principiu, toate instituțiile de credit trebuie să fie membre ale unui sistem de garantare a depozitelor, trebuie recunoscut faptul că există sisteme care protejează însăși instituția de credit (sisteme de protecție instituțională) și care, mai concret, îi asigură acesteia lichiditatea și solvabilitatea. Aceste sisteme garantează o protecție a deponenților suplimentară față de cea oferită de un sistem de garantare a depozitelor. Dacă aceste sisteme sunt separate de sistemele de garantare a depozitelor, rolul lor de protecție suplimentară trebuie luat în considerare la stabilirea contribuțiilor membrilor lor la sistemele de garantare a depozitelor. Nivelul de protecție armonizat nu trebuie să afecteze sistemele care protejează instituțiile de credit, decât dacă acestea efectuează rambursări către deponenți. Deponenții trebuie să aibă posibilitatea de a-și încasa creanțele de la toate sistemele, în special atunci când protecția lor de către un sistem de garantare reciprocă nu poate fi asigurată. Niciun sistem nu trebuie exclus așadar din sfera de aplicare a prezentei directive.
- (10) Sistemele de protecție instituțională sunt definite la articolul 80 alineatul (8) din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare)¹⁹ și pot fi recunoscute ca sisteme de garantare a depozitelor de către autoritățile competente dacă îndeplinesc toate criteriile prevăzute la articolul respectiv și în prezenta directivă.
- (11) Pe perioada crizei financiare recente, creșterea necoordonată a plafoanelor de garantare în UE a determinat deponenții să își transfere fondurile către bănci din țările care ofereau un nivel mai ridicat de garantare a depozitelor. Aceasta a dus la epuizarea lichidităților băncilor în perioada de dificultăți financiare. În perioadele de stabilitate, plafoanele diferite de garantare pot determina deponenții să aleagă depozitele cel mai bine protejate în detrimentul unor produse mai adecvate, ceea ce poate duce la denaturarea concurenței pe piața internă. Este așadar indispensabilă asigurarea unui nivel armonizat al protecției depozitelor, indiferent de locul în care se află acestea în cadrul Uniunii. Cu toate acestea, anumite depozite legate de situația personală a deponenților pot beneficia de un nivel de garantare mai ridicat, însă pe o perioadă limitată de timp.

↓ 2009/14/CE, Considerentul 4
⇒ nou

- (12) Același nivel de garantare ar trebui să se aplice tuturor deponenților, indiferent dacă moneda statului membru este euro sau nu ⇨ și indiferent dacă banca este sau nu membră a unui sistem care protejează instituția de credit însăși ⇐. Statele membre

---

¹⁹ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

care nu fac parte din zona euro ar trebui să aibă posibilitatea de a rotunji sumele rezultate din conversie fără a compromite protecția echivalentă a deponenților.

↓ 94/19/CE, Considerentul 16
(adaptat)

- (13) ~~întrucât, pe~~ Pe de o parte, nivelul ~~minim~~ de garantare prevăzut de prezenta directivă nu trebuie să lase o prea mare parte a depozitelor fără protecție atât în interesul protecției consumatorilor cât și în cel al stabilității sistemului financiar; ~~întrucât, pe de altă parte, nu ar fi potrivit să se impună pe tot cuprinsul Comunității un nivel de protecție care, în anumite cazuri, ar putea avea drept efect încurajarea administrării defectuoase a instituțiilor de credit; întrucât~~ costul finanțării sistemelor trebuie luat în considerare. ~~întrucât~~ Este indicat ~~așadar~~ să se stabilească nivelul ~~minim~~ de garantare armonizat la 100 000 EUR. ~~20 000 ECU; întrucât ar putea fi necesare dispoziții tranzitorii limitate pentru a permite sistemelor de garantare să respecte acest plafon;~~

↓ 94/19/CE, Considerentul 20
(adaptat)

- (14) ~~întrucât a~~ fost reținut principiul unei limite ~~minime~~ armonizate pentru fiecare deponent depunător și nu pentru fiecare depozit. ~~întrucât~~ Este ~~așadar~~ indicat să se ia în considerare depozitele plasate de deponenți depunători care fie că nu sunt menționați ca titulari ai unui cont, fie că nu sunt titulari unici; ~~întrucât~~ limita trebuie, prin urmare, aplicată fiecărui deponent depunător care poate fi identificat. ~~întrucât a~~ Acest principiu nu ar trebui aplicat organismelor de plasament colectiv supuse unor norme speciale de protecție care nu există pentru depozitele menționate anterior.

↓ nou

- (15) Statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a institui sisteme de protecție a pensiilor în general, care să funcționeze separat de sistemele de garantare a depozitelor. Statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a proteja anumite depozite pe motive sociale sau în legătură cu tranzacții imobiliare legate de reședințe private. În toate cazurile, trebuie respectate normele în materie de ajutoare de stat.

↓ 94/19/CE, Considerentul 23
(nou)
⇒ nou

- (16) ~~întrucât, în cadrul prezentei directive, nu~~ Este indispensabil să se armonizeze metodele de finanțare a sistemelor ~~care~~ garantează depozitele sau ~~a~~ instituțiile instituțiilor de credit în sine. ~~dat fiind că, pe~~ Pe de o parte, costul finanțării acestor sisteme trebuie suportat, în principal principiu, de instituțiile de credit însele; ~~și~~ pe de altă parte, capacitatea de finanțare a acestor sisteme trebuie să

fie proporțională cu obligațiile acestora. ⇒ Pentru ca deponenții din toate statele membre să beneficieze de un nivel de protecție similar și ca sistemele de garantare a depozitelor să își împrumute reciproc fonduri numai dacă sistemul în cauză a făcut eforturi de finanțare importante, finanțarea sistemelor de garantare a depozitelor trebuie armonizată la un nivel înalt. ⇐ ~~întrucât~~ Acest lucru nu trebuie, cu toate acestea, să pună în pericol stabilitatea sistemului bancar al statului membru în cauză.

↓ nou

- (17) Pentru a limita protecția depozitelor la nivelul necesar pentru a asigura claritatea juridică și transparența pentru deponenți și a evita transferul riscurilor de investiții către sistemele de garantare a depozitelor, anumite produse financiare cu caracter de produse de investiții trebuie excluse din sfera de acoperire, în special cele care nu pot fi rambursate la valoarea nominală și cele a căror existență nu poate fi dovedită decât printr-un certificat.
- (18) Anumiți deponenți nu trebuie să fie eligibili pentru protecția depozitelor, în particular autoritățile publice sau alte instituții financiare. Numărul redus al acestora raportat la toți ceilalți deponenți limitează impactul asupra stabilității financiare în cazul în care o bancă devine incapabilă să își onoreze obligațiile. Totodată, autoritățile au acces la credit mult mai ușor decât cetățenii. Entitățile din afara sectorului financiar trebuie, în principiu, să fie acoperite, indiferent de dimensiunea lor.
- (19) Articolul 1 din Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor²⁰ prevede o definiție a spălării banilor. Pe baza acestei definiții, anumiți deponenți trebuie excluși de la plățile efectuate de sistemele de garantare a depozitelor.

↓ 94/19/CE, Considerentul 4
(adaptat)

- ~~(20) întrucât~~ Costurile pe care le suportă o instituție de credit pentru a participa la un sistem de garantare a depozitelor nu au legătură cu pierderile care ar putea apărea ca urmare a unei retrageri masive a depozitelor bancare, nu numai de la instituția de credit aflată în dificultate, ci și de la instituții sănătoase, din cauza datorită faptului că deponenții depunătorii își pierd încrederea în soliditatea sistemului bancar.

↓ nou

- (21) Este indispensabil ca mijloacele financiare disponibile ale sistemelor de garantare a depozitelor să atingă un anumit nivel-țintă și să poată fi primite contribuții extraordinare. În caz de necesitate, sistemele de garantare a depozitelor trebuie să

²⁰ JO L 166, 28.6.1991, p. 77.

dispună de mecanisme de finanțare alternative adecvate care să le permită să obțină suficientă finanțare pe termen scurt pentru a plăti creanțele deținute împotriva lor.

- (22) Mijloacele financiare ale sistemelor de garantare a depozitelor trebuie utilizate în principal pentru plata compensațiilor către deponenți. Acestea ar putea fi utilizate însă și pentru a finanța transferul depozitelor către o altă instituție de credit, cu condiția ca costurile suportate de sistemul de garantare a depozitelor să nu depășească valoarea depozitelor garantate ale instituției de credit în cauză. Ele ar putea fi utilizate totodată, în măsura prevăzută în prezenta directivă, pentru a finanța prevenirea falimentelor bancare, cu respectarea normelor în materie de ajutoare de stat. Aceste măsuri nu afectează politica viitoare a Comisiei privind crearea unor fonduri naționale pentru soluționarea situației băncilor neviabile.
- (23) Tabelul 1 de la punctul 14 al anexei I la Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de acoperire a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare)²¹ atribuie riscuri anumitor categorii de active. Este necesar ca această anexă să fie luată în calcul pentru ca sistemele de garantare a depozitelor să investească numai în active cu un nivel redus de risc.
- (24) Contribuțiile la sistemele de garantare a depozitelor trebuie să țină seama de gradul de risc pe care și-l asumă membrii acestora. Acest lucru ar permite reflectarea profilului de risc al fiecărei bănci și ar duce la calcularea corectă a contribuțiilor, oferind stimulente pentru desfășurarea activității după un model de afaceri mai puțin riscant. Crearea unui set de indicatori principali obligatorii pentru toate statele membre și a unui alt set de indicatori suplimentari opționali va introduce treptat această armonizare.

↓ 94/19/CE, Considerentul 25
(nou)
⇒ nou

- (25) ~~întrucât~~ Garantarea depozitelor este un element esențial pentru realizarea pieței interne și un element suplimentar indispensabil pentru sistemul de supraveghere a instituțiilor de credit, datorită solidarității pe care o creează între toate instituțiile aceleiași piețe financiare în cazul în care una dintre acestea se află în dificultate. ⇒ Sistemele de garantare a depozitelor trebuie să aibă posibilitatea de a-și împrumuta reciproc fonduri în caz de necesitate. ⇐

↓ 2009/14/CE, Considerentul 10
(adaptat)
⇒ nou

- (26) Perioada de plată a compensațiilor de ~~trei luni prevăzută în prezent, care poate fi extinsă la nouă luni~~, ☒ maximum șase săptămâni începând cu 31 decembrie 2010 ☒

---

²¹ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

este contrară nevoii de a păstra încrederea deponenților și nu corespunde necesităților lor. Prin urmare, termenul de plată a compensațiilor ar trebui redus la o perioadă de ~~⇒ o săptămână ⇐ douăzeci de zile lucrătoare. Această perioadă nu ar trebui extinsă decât în circumstanțe excepționale și numai după aprobarea autorităților competente. După doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care să se precizeze dacă ar fi necesară o reducere suplimentară a termenului la zecile zile lucrătoare.~~

↓ nou

- (27) Sistemele de garantare a depozitelor din statele membre în care o instituție de credit și-a deschis sucursale sau în care prestează servicii direct trebuie să ofere informații și să plătească compensații deponenților în numele sistemului din statul membru în care instituția de credit a fost autorizată. Sistemele de garantare a depozitelor interesate trebuie să încheie în prealabil acorduri pentru a facilita aceste sarcini.

↓ 94/19/CE, Considerentul 21
(adaptat)
⇒ nou

- (28) ~~întrucât~~ Informația este un element esențial pentru protejarea ~~deponenților~~ ~~deponătorului și, în consecință, trebuie să facă în egală măsură obiectul unui număr minim de dispoziții obligatorii;~~ ⇒ . Prin urmare, deponenții efectivi trebuie informați în legătură cu acoperirea garanției și cu sistemul responsabil în extrasele de cont, iar deponenții potențiali prin contrasemnarea unui formular cu informații standardizate. Conținutul acestor informații trebuie să fie identic pentru toți deponenții. ~~⇒~~ ~~întrucât, cu toate acestea,~~ Utilizarea nereglementată, în scopuri publicitare, a datelor privind nivelul și aria de acoperire a sistemului de garantare a depozitelor poate afecta stabilitatea sistemului bancar sau încrederea ~~deponenților~~ ~~deponătorului;~~ ~~întrucât statele membre ar trebui, prin urmare, să adopte norme pentru limitarea unor astfel de date;~~ ⇒ . Menționarea unui sistem de garantare a depozitelor în scopuri publicitare trebuie așadar să se limiteze la o scurtă referință factuală. Sistemele care protejează instituția de credit în sine trebuie să informeze clar deponenții în legătură cu funcția lor, fără a promite o protecție nelimitată a depozitelor. ⇐

↓ nou

- (29) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date²² se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei directive.

²² JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

↓ 94/19/CE, Considerentul 24
(adaptat)

- (30) ~~întrucât p~~ Prezenta directivă nu poate avea drept rezultat faptul că statele membre sau autoritățile lor competente sunt răspunzătoare față de deponenți deponători, în măsura în care au asigurat introducerea și recunoașterea oficială a unuia sau a mai multor sisteme de garantare a depozitelor sau a ~~unecia sau a mai multor instituții~~ instituțiilor de credit în sine care să asigure compensarea sau protejarea deponenților deponătorilor, potrivit condițiilor prevăzute în prezenta directivă.

↓ nou

- (31) În propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene din 23 septembrie 2009²³, Comisia a înaintat un proiect legislativ pentru instituirea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari și a furnizat detaliile arhitecturii noului cadru de supraveghere care include crearea Autorității Bancare Europene.
- (32) Respectând supravegherea sistemelor de garantare a depozitelor de către statele membre, Autoritatea Bancară Europeană trebuie să contribuie la atingerea obiectivului de a facilita accesul la activitate și desfășurarea activității pentru instituțiile de credit, asigurând în același timp protecția adecvată a deponenților. În acest scop, autoritatea trebuie să confirme îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta directivă pentru acordarea de împrumuturi între sistemele de garantare a depozitelor și să precizeze, în limitele stricte impuse prin prezenta directivă, sumele care trebuie împrumutate de fiecare sistem, rata inițială a dobânzii și durata împrumutului. În acest sens, Autoritatea Bancară Europeană trebuie totodată să strângă informații despre sistemele de garantare a depozitelor, în special cu privire la valoarea depozitelor garantate, informații care trebuie confirmate de către autoritățile competente. Ea trebuie să informeze celelalte sisteme de garantare a depozitelor în legătură cu obligația lor de a da cu împrumut fonduri.
- (33) Este necesară introducerea unui instrument eficient care să prevadă standarde tehnice armonizate aplicabile serviciilor financiare, pentru a asigura condiții concurențiale echitabile și protecția adecvată a deponenților de pe întreg teritoriul Europei. Aceste standarde trebuie introduse pentru standardizarea calculării contribuțiilor în funcție de riscuri.
- (34) Pentru a asigura funcționarea eficientă a sistemelor de garantare a depozitelor și o evaluare echilibrată a pozițiilor lor în statele membre, autoritatea trebuie să fie abilitată să dea soluții cu efect obligatoriu în disputele dintre acestea.
- (35) Comisia trebuie să fie abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în ceea ce privește articolul 5 alineatul (5).

²³ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Autorității Bancare Europene, COM(2009) 501.

- (36) Conform principiului subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, obiectivele acțiunii avute în vedere, și anume armonizarea normelor aplicabile funcționării sistemelor de garantare a depozitelor, nu pot fi atinse decât la nivelul Uniunii. Potrivit principiului proporționalității prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (37) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern trebuie să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directivele anterioare. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directivele anterioare.
- (38) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa IV,

---

↓ 94/19/CE

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

↓ nou

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezenta directivă prevede norme pentru funcționarea sistemelor de garantare a depozitelor.
2. Prezenta directivă se aplică tuturor sistemelor de garantare a depozitelor instituite prin lege sau prin contract și sistemelor de protecție instituțională recunoscute ca sisteme de garantare a depozitelor.
3. Sistemele de protecție instituțională definite la articolul 80 alineatul (8) din Directiva 2006/48/CE pot fi recunoscute drept sisteme de garantare a depozitelor de către autoritățile competente dacă îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul respectiv și în prezenta directivă.
4. Sistemele de protecție instituțională care nu sunt recunoscute conform alineatului (3) și nu garantează depozite nu intră sub incidența prezentei directive, cu excepția articolului 14 alineatul (5) al doilea paragraf și a anexei III ultimul paragraf.

↓ 94/19/CE, art. 1.1 (nou)

Articolul 2

Definiții

1. În sensul prezentei directive:

~~(a)~~ „depozit” înseamnă orice sold creditor rezultat din fondurile rămase într-un cont sau din situații temporare care derivă din operațiuni bancare normale și pe care o instituție de credit trebuie să îl plătească în conformitate cu condițiile legale și contractuale aplicabile, ~~precum și orice creanță evidențiată printr-un titlu de creanță emis de o instituție de credit.~~

Acțiunile la instituțiile de tip „building society” din Regatul Unit și Irlanda, cu excepția celor care reprezintă un element de capital și care sunt reglementate de articolul 2, sunt considerate depozite.

~~Obligațiunile care îndeplinesc condițiile enunțate la articolul 22 alineatul (4) din Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind coordonarea~~

~~actelor cu putere de lege și actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)²⁴ nu sunt considerate depozite.~~

~~În sensul calculării soldului creditor, statele membre aplică reglementările privind compensarea și creanțele care trebuie compensate în conformitate cu condițiilor legale și contractuale aplicabile unui depozit.~~

↓ nou

Un instrument nu este depozit în niciuna dintre următoarele situații:

existența sa nu poate fi demonstrată decât printr-un certificat, altul decât un extras de cont;

principalul nu este rambursabil la valoarea nominală;

principalul nu poate fi rambursat la valoarea nominală decât în virtutea unei garanții sau a unui acord specific oferit de instituția de credit sau de o terță parte;

(b) „depozite eligibile” sunt depozitele care nu sunt excluse de la protecție în conformitate cu articolul 4;

(c) „depozite garantate” sunt depozitele eligibile care nu depășesc plafonul de garantare menționat la articolul 5;

↓ 94/19/CE, art. 1.2

~~(d)~~ „cont comun” înseamnă un cont deschis în numele a două sau mai multe persoane sau asupra căruia au drepturi două sau mai multe persoane, care poate funcționa pe baza semnăturii uneia sau mai multora dintre aceste persoane;

↓ 94/19/CE, art. 1.3

~~(e)~~ „depozit indisponibil” înseamnă un depozit datorat și exigibil care nu a fost plătit de către o instituție de credit în condițiile legale și contractuale care îi sunt aplicabile, dacă:

(i) autoritățile competente au constatat că, din punctul lor de vedere, instituția de credit în cauză pare să nu fie capabilă, pentru moment și din motive legate direct de situația sa financiară, să plătească depozitul și să nu aibă, pe termen scurt, nici o perspectivă de a putea să o facă.

---

²⁴ JO C 163, 30.6.1992, p. 6 și JO C 178, 30.6.1993, p. 14.

↓ 2009/14/CE art. 1.1

Autoritățile competente fac această constatare cât mai curând posibil și în orice caz nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la data la care au stabilit pentru prima oară că acea instituție de credit nu a plătit depozitele datorate și exigibile; sau

↓ 94/19/CE art 1.1 (adaptat)

⇒ nou

- (ii) o autoritate judiciară a dat o hotărâre, din motive direct legate de situația financiară a instituției de credit, care are efectul de a suspenda exercitarea dreptului deponenților deponătorilor de a-și recupera creanțele, în cazul în care această hotărâre intervine înainte de constatarea menționată la punctul (i);

~~(f)4.~~ „instituție de credit” înseamnă o întreprindere a cărei activitate constă în acceptarea de depozite sau alte fonduri rambursabile de la populație și acordarea de credite în nume propriu ⇒ definită la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE ⇐ ;

~~(g)5.~~ „sucursală” înseamnă un sediu de activitate care formează o parte lipsită de personalitate juridică a unei instituții de credit și care desfășoară, în mod direct, toate sau numai unele dintre operațiunile inerente activității instituției de credit;

↓ nou

(h) „nivel-țintă” înseamnă 1,5% din depozitele eligibile de a căror garantare este responsabil un sistem de garantare a depozitelor;

(i) „mijloace financiare disponibile” înseamnă numerar, depozite și active cu grad scăzut de risc cu un termen rezidual până la scadența finală de cel mult 24 de luni, care pot fi lichidate într-un termen care nu depășește termenul prevăzut la articolul 7 alineatul (1);

(j) „active cu grad scăzut de risc” sunt activele care se încadrează în prima sau a doua categorie din tabelul 1 de la punctul 14 din anexa I la Directiva 2006/49/CE, dar excluzând alte elemente eligibile definite la punctul 15 din anexa respectivă;

(k) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care instituția de credit are sediul social;

(l) „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care instituția de credit are o sucursală sau în care prestează servicii;

(m) „autorități competente” înseamnă autoritățile competente definite la articolul 4 alineatul (4) din Directiva 2006/48/CE;

2. Atunci când prezenta directivă face trimitere la [Regulamentul de înființare a Autorității Bancare Europene], organismele care administrează sistemele de garantare a depozitelor sunt considerate, în aplicarea regulamentului respectiv, drept autorități competente în sensul articolului 2 alineatul (2) din [Regulamentul de înființare a Autorității Bancare Europene].

↓ 94/19/CE, art. 3 (adaptat)
→₁ 2005/1/CE, art. 2
⇒ nou

Articolul 3

Aderarea la un sistem și supravegherea

1. Fiecare stat membru se asigură că pe teritoriul său sunt introduse și recunoscute oficial unul sau mai multe sisteme de garantare a depozitelor.

⇒ Acest lucru nu împiedică fuziunea sistemelor din state membre diferite. ⇐

~~Cu excepția situațiilor menționate la al doilea paragraf și la alineatul (4), nicio instituție de credit autorizată în acel stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva 77/780/CEE nu poate accepta depozite dacă nu este membră a unui astfel de sistem.~~

~~Cu toate acestea, un stat membru poate exonera o instituție de credit de obligația de a adera la un sistem de garantare a depozitelor în cazul în care acea instituție de credit aparține unui sistem care protejează instituția de credit respectivă și, în special, îi asigură lichiditatea și solvabilitatea, asigurând astfel depunătorilor o protecție cel puțin echivalentă cu cea oferită de un sistem de garantare a depozitelor și care, în opinia autorităților competente, îndeplinește următoarele condiții:~~

~~sistemul există și este recunoscut oficial în momentul adoptării prezentei directive;~~

~~sistemul are ca obiect evitarea situațiilor în care depozitele plasate la instituția de credit care aparține acestui sistem ar putea deveni indisponibile și dispune de mijloacele necesare pentru aceasta;~~

~~sistemul nu constă dintr-o garanție acordată instituției de credit de către însuși statul membru sau de către autoritățile locale sau regionale ale acestuia;~~

~~sistemul trebuie să asigure faptul că depunătorii sunt informați conform clauzelor și condițiilor prevăzute la articolul 9.~~

~~Statele membre care fac uz de această opțiune trebuie să informeze Comisia, în mod corespunzător; acestea trebuie, în special, să notifice Comisia în legătură cu caracteristicile acestor sisteme de protecție și cu instituțiile de credit pe care acestea le acoperă, precum și cu orice modificare ulterioară a informațiilor furnizate. Comisia informează →₁ Comitetul bancar european ← în acest sens.~~

2. În cazul în care o instituție de credit nu se conformează obligațiilor care îi revin în calitate de membră a unui sistem de garantare a depozitelor, sunt notificate autoritățile competente care au emis autorizația și care, în colaborare cu sistemul de garantare, adoptă toate măsurile necesare, inclusiv impunerea de sancțiuni, pentru a se asigura că instituția de credit își respectă obligațiile.
3. În cazul în care măsurile respective nu reușesc să asigure respectarea obligațiilor din partea instituției de credit, dacă legea internă permite excluderea unui membru și cu acordul expres al autorităților competente, sistemul poate notifica, cu un preaviz de cel puțin ~~12 luni~~ o ~~12 luni~~ lună , intenția sa de a exclude instituția de credit din sistem. Depozitele plasate înainte de expirarea preavizului continuă să fie acoperite în întregime de către sistem. În cazul în care, la data expirării preavizului, instituția de credit nu s-a conformat obligațiilor sale, sistemul de garantare procedează ~~poate proceda~~ la excludere, ~~după ce a obținut acordul expres al autorităților competente.~~
- ~~4. În cazul în care dreptul intern permite și cu acordul expres al autorităților competente care au emis autorizația, o instituție de credit exclusă dintr-un sistem de garantare a depozitelor poate continua să accepte depozite în cazul în care, înainte de excludere, a prevăzut mecanisme de garantare care asigură depunătorilor o protecție al cărei nivel și arie de aplicabilitate sunt cel puțin echivalente celor oferite de către sistemul recunoscut oficial.~~
- ~~5. În cazul în care o instituție de credit a cărei excludere este propusă în conformitate cu alineatul (3) nu poate prevedea alte mecanisme care să respecte condițiile menționate la alineatul (4), autoritățile competente care au emis autorizația trebuie să o revoce de îndată.~~

↓ 94/19/CE, art. 5 (adaptat)

4. Depozitele deținute la momentul la care autorizația unei instituții de credit, acordată în temeiul articolului 6 din Directiva 2006/48/CE ~~3~~ din Directiva 77/780/CEE, este retrasă continuă să fie acoperite de sistemul de garantare.

↓ nou

5. Toate sistemele de garantare a depozitelor menționate la articolul 1 sunt supravegheate permanent de autoritățile competente pentru verificarea respectării prezentei directive.

↓ 2009/14/CE art. 1.6(a) (nou)

6. Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor efectuează testări ale propriilor sisteme și că, ~~după caz~~, sunt informate în cazul în care autoritățile competente identifică, la nivelul unei instituții de credit, probleme care pot determina activarea sistemelor de garantare a depozitelor.

↓ nou

Aceste teste au loc cel puțin o dată la trei ani sau atunci când situația o impune. Primul test trebuie efectuat până la data de 31 decembrie 2013.

Autoritatea Bancară Europeană efectuează periodic evaluări *inter pares* conform articolului 15 din [Regulamentul ABE] în acest sens. Sistemele de garantare a depozitelor au obligația de a păstra secretul profesional menționat la articolul 56 din regulamentul respectiv atunci când fac schimb de informații cu Autoritatea Bancară Europeană.

7. Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor primesc de la membrii lor în orice moment, la cerere, toate informațiile necesare pentru a pregăti rambursările către deponenți, inclusiv marcajele prevăzute la articolul 4 alineatul (2). Informațiile necesare pentru efectuarea simulărilor de criză trebuie furnizate sistemelor de garantare a depozitelor în mod continuu. Aceste informații sunt transformate în informații anonime. Informațiile obținute nu pot fi utilizate decât pentru efectuarea simulărilor de criză sau pentru pregătirea rambursărilor și nu se păstrează mai mult decât este necesar în aceste scopuri.

↓ 94/19/CE, art. 2 (adaptat)

Articolul 4

Eligibilitatea depozitelor

1. Sunt excluse de la rambursare de către sistemele de garantare a depozitelor:
- (a) sub rezerva articolului ~~6~~ alineatul (3), depozitele plasate de alte instituții de credit în nume și cont propriu;
  - (b) toate instrumentele care se încadrează în definiția „fondurilor proprii”, astfel cum figurează la articolul ~~57~~ din Directiva 2006/48/CE ~~2~~ din Directiva ~~89/299/CEE~~ a Consiliului din 17 aprilie 1989 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit²⁵;
  - (c) depozitele rezultate din operațiuni în legătură cu care a existat o condamnare penală pentru spălare de bani, în înțelesul articolului 1 ~~2~~ litera (C) ~~2~~ din Directiva 91/308/CEE a Consiliului;

↓ nou

- (d) depozitele plasate de către instituții financiare, așa cum sunt definite la articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2006/48/CE;

---

²⁵ ~~JOL 124, 5.5.1989, p. 16.~~

- (e) depozitele plasate de către întreprinderi de investiții, așa cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Directiva 2004/39/CE;
- (f) depozitele al căror titular nu a fost identificat în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 91/308/CEE, atunci când devin indisponibile;
- (g) depozite plasate de către întreprinderi de asigurare;
- (h) depozite plasate de către organismele de plasament colectiv;
- (i) depozite plasate de către fondurile de pensii;
- (j) depozitele plasate de către autorități;
- (k) titlurile de creanță emise de către o instituție de credit și pasivele care decurg din accepturi proprii și bilete la ordin.

2. Statele membre se asigură că instituțiile de credit marchează depozitele menționate la alineatul (1) într-un mod care să permită identificarea lor imediată ca atare.

↓ 2009/14/CE art. 1.3(a) (adaptat)

Articolul 5

Plafonul de garantare

1. Statele membre se asigură că nivelul de garantare pentru depozitele agregate ale fiecărui deponent este de cel puțin 100 000 50 000 EUR în caz de indisponibilitate a depozitelor.

~~1a. Până la 31 decembrie 2010, statele membre se asigură că nivelul de garantare pentru depozitele agregate ale fiecărui deponent este stabilit la 100000 EUR în caz de indisponibilitate a depozitelor.~~

~~În cazul în care, în raportul său menționat la articolul 12, Comisia ajunge la concluzia că o astfel de majorare și o astfel de armonizare nu sunt adecvate și nici viabile din punct de vedere financiar pentru toate statele membre în vederea garantării protecției consumatorilor și a stabilității financiare la nivelul Comunității și pentru a evita distorsiuni transfrontaliere între statele membre, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de modificare a primului paragraf.~~

↓ nou

2. Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor nu se abat de la nivelul de garantare prevăzut la alineatul (1). Cu toate acestea, statele membre pot decide că sunt garantate și depozitele enumerate în cele ce urmează, cu condiția ca costul acestor rambursări să nu intre sub incidența articolelor 9-11:

(a) depozitele care rezultă din tranzacții imobiliare legate de reședințe private, timp de până la 12 luni din momentul creditării sumei;

(b) depozitele care îndeplinesc considerente sociale definite în dreptul intern și sunt legate de evenimente din viața privată cum sunt căsătoria, divorțul, invaliditatea sau decesul unui deponent. Perioada de garantare nu poate depăși 12 luni după un astfel de eveniment.

3. Dispozițiile de la alineatul (2) nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă sisteme de protecție a produselor de asigurare de bătrânețe și a pensiilor, cu condiția ca aceste sisteme să nu acopere doar depozitele, ci să ofere o acoperire integrală pentru toate produsele și situațiile pertinente în acest sens.

↓ 2009/14/EC art. 1.3(a) (nou)

~~41b.~~ ⇒ Depozitele se rambursează în moneda în care a fost menținut contul. Dacă ⇐ ~~Statele membre care nu fac parte din zona euro și care convertesc în propria monedă națională~~ sumele exprimate în euro menționate la alineatele ~~leul~~ (1) și (1a) ⇐ sunt convertite ⇐ ~~se asigură că sumele exprimate~~ în ⇐ alte ⇐ monede ~~naționale,~~ ⇐ sumele ⇐ plătite efectiv deponenților ⇐ trebuie să fie ⇐ ~~sunt~~ echivalente cu sumele stabilite în prezenta directivă.

↓ nou

5. Statele membre care convertesc sumele exprimate în euro în moneda lor națională trebuie să utilizeze inițial pentru conversie cursul de schimb de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Statele membre pot rotunji sumele care rezultă în urma conversiei, cu condiția ca această rotunjire să nu depășească 2 500 EUR.

Fără a aduce atingere paragrafului precedent, statele membre ajustează nivelurile de garantare convertite într-o altă monedă la suma menționată la alineatul (1) o dată la cinci ani. Statele membre pot efectua mai devreme ajustarea nivelurilor de garantare, după consultarea Comisiei, în cazul apariției unor evenimente neprevăzute cum sunt fluctuațiile ratelor de schimb.

↓ 94/19/CE, art. 7.2 (nou)

~~2.~~ Statele membre pot prevedea ca anumiți depunători sau anumite depozite să fie excluse de la aplicarea garanției sau să le fie acordat un nivel mai redus al garanției. Aceste excluderi sunt enumerate la anexa I.

↓ 2009/14/CE art. 1.3(b) (nou)

~~3. Alineatul (1a) nu împiedică menținerea unor dispoziții care, înainte de 1 ianuarie 2008, asigurau garantarea integrală a anumitor tipuri de depozite, în principal din motive de natură socială.~~

↓ 2009/14/CE art. 1.3(c)

↓ 94/19/CE, art. 7.5 (adaptat)
⇒ nou

6. Suma menționată la alineatul (1) face obiectul unei reexaminări periodice, cel puțin o dată la cinci ani, de către Comisie. Dacă este cazul După caz, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de directivă pentru modificarea sumei menționate la alineatul (1), luând în considerare, în special, evoluțiile din sectorul bancar și cele ale situației economice și monetare din Uniune Comunitate. Prima examinare analiză are loc după data de 31 decembrie 2015 unei ani de la încheierea perioadei menționate la articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf , cu excepția cazului în care evenimente neprevăzute impun o examinare înaintea acestei date .

↓ 2009/14/CE art. 1.3(d) (nou)

7. Comisia poate ajusta sumele menționate la alineatul alineatele (1) și (1a) în funcție de inflația din Uniunea Europeană, pe baza modificărilor indicelui armonizat al prețurilor de consum publicat de Comisie.

Măsura respectivă, destinată să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu articolul 16 procedura de reglementare cu control menționată la articolul 7a alineatul (2).

↓ 94/19/CE, art. 8 (adaptat)

Articolul 6

Stabilirea sumei rambursabile

1. ~~Limita~~ ~~menționată~~ la articolul ~~57~~ alineatul ~~alineatele (1), (3) și (4)~~ se aplică depozitelor agregate plasate la aceeași instituție de credit, indiferent de numărul depozitelor, de monedă și de situarea în interiorul Uniunii Comunității.

2. Cota-parte a fiecărui ~~deponent~~ ~~depunător~~ într-un cont comun este luată în considerare la calculul ~~limitei~~ ~~limitelor~~ prevăzute la articolul ~~57~~ ~~alineatul~~ ~~alineatele~~ (1), ~~(3)~~ și ~~(4)~~.

În absența unor prevederi speciale, un astfel de cont este împărțit în mod egal între ~~deponenți~~ ~~depunători~~.

Statele membre pot prevedea ca depozitele într-un cont la care au dreptul două sau mai multe persoane în calitatea lor de membri ai ~~unui parteneriat de afaceri~~ ~~unei asociații lucrative~~, ~~ai unei asociații~~ ~~asocieri~~ sau grupări de natură asemănătoare, ~~fără personalitate juridică~~, să poată fi agregate și tratate ca și când ar fi fost plasate de un singur ~~deponent~~ ~~depunător~~, pentru calculul ~~limitei~~ ~~limitelor~~ prevăzute la articolul ~~57~~ ~~alineatul~~ ~~alineatele~~ (1), ~~(3)~~ și ~~(4)~~.

3. În cazul în care ~~deponentul~~ ~~depunătorul~~ nu este beneficiarul legal al sumelor aflate într-un cont, persoana care este beneficiarul legal este acoperită de garanție, cu condiția ca acea persoană să fie identificată sau identificabilă înainte de data la care autoritățile competente efectuează constatarea menționată la articolul ~~21~~ ~~alineatul~~ ~~(13)~~ litera ~~(e)~~ ~~punctul~~ (i) ~~sau data la care autoritatea judecătorească dă hotărârea menționată la articolul 21 alineatul (13) litera (e)~~ ~~punctul~~ (ii) ~~. În cazul în care există mai multe persoane care sunt beneficiari legali, la calcularea~~ ~~limitei~~ ~~limitelor~~ prevăzute la articolul ~~57~~ ~~alineatul~~ ~~alineatele~~ (1), ~~(3)~~ și ~~(4)~~, se ia în considerare cota-parte a fiecăreia, în conformitate cu dispozițiile care reglementează administrarea sumelor.

↓ nou

4. Data de referință pentru calcularea sumei rambursabile este data la care autoritățile competente fac constatarea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) sau la care autoritatea judiciară pronunță hotărârea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii). Obligațiile de plată ale deponentului față de instituția de credit nu se iau în calcul la stabilirea sumei rambursabile.
5. Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor pot cere în orice moment instituțiilor de credit informații despre sumele agregate ale depozitelor fiecărui deponent.
6. Dobânzile la depozite acumulate dar necreditate până la data la care autoritățile competente fac constatarea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) sau la care autoritatea judiciară pronunță hotărârea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) se rambursează de către sistemul de garantare a depozitelor. Limita menționată la articolul 5 alineatul (1) nu poate fi depășită.

Dacă dobânda depinde de valoarea unui alt instrument financiar și nu poate fi stabilită așadar fără a compromite plata compensației în termenul menționat la articolul 7 alineatul (1), rambursarea acestei dobânzi se limitează la rata oficială a dobânzii conform legislației naționale.

7. Statele membre pot decide că anumite categorii de depozite care îndeplinesc un obiectiv social definit în legislația națională, pentru care o terță parte a oferit o garanție ce îndeplinește normele în materie de ajutoare de stat, nu se iau în calcul la agregarea depozitelor deținute de un deponent la aceeași instituție de credit, așa cum se prevede la alineatul (1). În aceste cazuri, garanția oferită de partea terță este limitată la nivelul de garantare prevăzut la articolul 5 alineatul (1).

~~4. Această prevedere nu se aplică organismelor de plasament colectiv.~~

↓ 2009/14/CE art. 1.6(a) (nou)
⇒ nou

Articolul 7

Rambursarea

1. Sistemele de garantare a depozitelor trebuie să poată rambursa plăți creanțele, verificate în mod corespunzător, ale deponenților, aferente depozitelor depozitelor indisponibile în termen de ⇒ șapte ⇐ ~~douăzeci de zile lucrătoare~~ de la data la care autoritățile competente ~~relevante~~ efectuează o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) sau de la data la care o autoritate judecătorească a pronunțat o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii).

~~Acest termen include colectarea și transmiterea datelor exacte referitoare la deponenți și depozite, care sunt necesare pentru verificarea creanțelor.~~

~~În circumstanțe absolut excepționale, sistemul de garantare a depozitelor poate solicita autorităților competente o prelungire a termenului. O astfel de prelungire nu poate depăși zece zile lucrătoare.~~

~~Până la 16 martie 2011, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind eficacitatea procedurilor de plată a compensațiilor și întârzierile rezultate din aplicarea acestora, în care evaluează posibilitatea reducerii ulterioare la zece zile lucrătoare a termenului de plată menționat la primul paragraf.~~

↓ 2009/14/CE art. 1.6(b)

~~2.~~

↓ nou

Statele membre pot decide că pentru depozitele menționate la articolul 6 alineatul (3) se aplică o perioadă de rambursare mai lungă. Această perioadă nu poate depăși însă 3 luni de la data la care autoritățile competente fac constatarea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) sau la care autoritatea judiciară pronunță hotărârea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii).

Un deponent care nu este beneficiarul legal al sumelor din conturile menționate la articolul 6 alineatul (3) trebuie să primească rambursarea în termenul menționat în primul paragraf. Această rambursare se ia în calcul atunci când se efectuează rambursări către beneficiarii legali.

- Deponenții primesc rambursări fără a fi necesară o cerere către sistemul de garantare a depozitelor. În acest scop, instituțiile de credit transmit imediat informațiile necesare asupra depozitelor și a deponenților la cererea sistemului de garantare a depozitelor.

↓ 94/19/EC, art. 10 (adaptat)

⇒ nou

- ~~Termenul prevăzut la alineatele (1) și (2) nu poate fi invocat de un sistem de garantare pentru a nega beneficiul garanției vreunui depunător care nu a putut să își evalueze pretențiile de plată în conformitate cu garanția care se înscrie în acest termen.~~

- ⇒ Corespondența dintre sistemul de garantare a depozitului și deponent ⇐ ~~Documentele privind condițiile și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru a fi eligibil la plata în conformitate cu garanția menționată la alineatul (1) se redactează sunt elaborate în detaliu,~~ în limba sau limbile statului membru în care este plasat depozitul garantat, ~~potrivit legii interne.~~ ⇒ Dacă o bancă își desfășoară activitatea direct într-un alt stat membru fără a avea deschise sucursale, informațiile se furnizează în limba aleasă de deponent la deschiderea contului. ⇐

- Fără a ține seama de termenul prevăzut la alineatul ~~alineatele~~ (1) ~~și (2)~~, în cazul în care un ☒ deponent ☒ ~~depunător~~ sau orice persoană care are drepturi sau un interes asupra sumelor aflate într-un cont a fost acuzată de o infracțiune decurgând din sau având legătură cu spălarea banilor, astfel cum a fost definită la articolul 1 din Directiva 91/308/CEE, sistemul de garantare poate suspenda orice plată până la pronunțarea hotărârii judecătorești.

↓ 94/19/CE, art. 7.6 (adaptat)

Articolul 8

Creanțe asupra sistemelor de garantare a depozitelor

- Statele membre se asigură că drepturile ☒ deponentului ☒ ~~depunătorilor~~ la compensație pot face obiectul unei acțiuni a ☒ deponentului ☒ ~~depunătorului~~ împotriva sistemului de garantare a depozitelor.

↓ 94/19/CE, art. 11 (adaptat)

⇒ nou

2. Fără a aduce atingere altor drepturi pe care ~~depunătorii~~ le pot avea în conformitate cu legislația internă ⇒ și sub rezerva alineatului (3) ⇐ , sistemele care efectuează plăți ⊗ în temeiul unei garanții ⊗ ~~garantate~~ au dreptul de subrogare în drepturile ⊗ deponenților ⊗ ~~depunătorilor aflați~~ în procedura de lichidare, până la concurența unei sume egale cu ⊗ plățile efectuate ⊗ ~~vărsămintul lor~~.
-

↓ nou

3. Atunci când sistemele de garantare a depozitelor împrumută fonduri unui alt sistem conform procedurii menționate la articolul 10, sistemele de garantare a depozitelor împrumutătoare au dreptul de subrogare în drepturile deponenților în procedura de lichidare, până la concurența unei sume egale cu plățile efectuate și proporțional cu suma împrumutată.

Dreptul de subrogare nu poate fi exercitat înainte ca împrumutul să devină scadent conform articolului 10 alineatul (2) litera (b). În cazul în care procedura de lichidare se încheie înainte de data respectivă, dreptul de subrogare se extinde la veniturile din lichidare plătite sistemului împrumutat.

Drepturile care pot face obiectul dreptului de subrogare menționat la acest alineat au rangul imediat inferior celui al dreptului deponenților menționat la alineatul (1) și superior celor ale oricăror alte drepturi împotriva lichidatorului.

4. Statele membre pot limita perioada în care deponenții ale căror depozite nu au fost rambursate sau recunoscute de către sistem în termenul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) pot cere rambursarea depozitelor lor. Acest termen este determinat de data la care drepturile în care sistemul de garantare a depozitelor s-a subrogat conform alineatului (2) trebuie înregistrate în cadrul unei proceduri de lichidare potrivit legislației naționale.

La stabilirea termenului, statele membre trebuie să ia în calcul timpul necesar sistemului de garantare a depozitelor pentru colectarea cererilor înainte de această înregistrare.

↓ nou

Articolul 9

Finanțarea sistemelor de garantare a depozitelor

1. Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor dispun de sisteme adecvate pentru stabilirea obligațiilor de plată potențiale. Mijloacele financiare

disponibile ale sistemelor de garantare a depozitelor trebuie să fie proporționale cu aceste obligații de plată.

Sistemele de garantare a depozitelor obțin mijloacele financiare disponibile prin contribuțiile regulate ale membrilor lor la datele de 30 iunie și 30 decembrie ale fiecărui an. Acest lucru nu împiedică obținerea unei finanțări suplimentare din alte surse. Nu pot fi aplicate comisioane unice de intrare.

Mijloacele financiare disponibile trebuie să atingă cel puțin nivelul-țintă. Atunci când capacitatea de finanțare nu atinge nivelul-țintă, plata contribuțiilor se reia cel puțin până la atingerea nivelului-țintă. Atunci când mijloacele financiare disponibile au o valoare mai mică de două treimi din nivelul-țintă, contribuția regulată trebuie să fie de cel puțin 0,25% din depozitele eligibile.

2. Valoarea cumulată a depozitelor și a investițiilor unui sistem față de un singur organism nu poate depăși 5% din mijloacele sale financiare disponibile. Societățile care sunt incluse în același grup în scopul consolidării conturilor, așa cum se prevede în Directiva 83/349/CEE, sau conform regulilor contabile internaționale recunoscute sunt considerate ca fiind un singur organism în scopul calculării acestei limite.

3. În cazul în care mijloacele financiare disponibile ale unui sistem de garantare a depozitelor sunt insuficiente pentru a plăti rambursări deponenților atunci când depozitele devin indisponibile, membrii acestuia trebuie să plătească contribuții extraordinare care nu pot depăși 0,5% din depozitele lor eligibile pe an calendaristic. Această plată se efectuează cu o zi înainte de expirarea termenului menționat la articolul 7 alineatul (1).

4. Valoarea cumulată a contribuțiilor menționate la alineatele (1) și (2) nu poate depăși 1% din depozitele eligibile pe an calendaristic.

Autoritățile competente pot scuti parțial sau în totalitate o instituție de credit de obligația menționată la alineatul (2) dacă suma plăților menționate la alineatele (1) și (2) ar compromite plata creanțelor deținute de alți creditori ai acesteia. O astfel de scutire nu poate fi acordată pentru o perioadă mai lungă de 6 luni, dar poate fi reînnoită la cererea instituției de credit.

5. Mijloacele financiare menționate la alineatele (1), (2) și (3) ale acestui articol trebuie utilizate în principal pentru plata rambursărilor către deponenți conform prezentei directive.

Acestea pot fi utilizate însă și pentru a finanța transferul depozitelor către o altă instituție de credit, cu condiția ca costurile suportate de sistemul de garantare a depozitelor să nu depășească valoarea depozitelor garantate ale instituției de credit în cauză. În acest caz, sistemul de garantare a depozitelor trebuie să înainteze Autorității Bancare Europene, în termen de o lună de la transferul depozitelor, un raport în care să demonstreze că limita menționată mai sus nu a fost depășită.

Statele membre pot autoriza sistemele de garantare a depozitelor să își utilizeze mijloacele financiare pentru a evita incapacitatea unei bănci de a-și onora obligațiile, fără a se limita la finanțarea transferului depozitelor către o altă instituție de credit, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) mijloacele financiare ale sistemului depășesc 1% din depozitele eligibile după luarea acestei măsuri;
- (b) sistemul de garantare a depozitelor înaintează Autorității Bancare Europene, în termen de o lună de la decizia de a lua această măsură, un raport în care să demonstreze că limita menționată mai sus nu a fost depășită.

De la caz la caz, cu autorizarea autorităților competente după o cerere motivată a sistemului de garantare a depozitelor în cauză, procentul menționat la litera (a) poate fi stabilit între 0,75% și 1%.

- 6. Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor dispun de mecanisme de finanțare alternative adecvate, care le permit să obțină finanțare pe termen scurt atunci când este necesar pentru a satisface creanțele asupra lor.
- 7. Statele membre informează lunar Autoritatea Bancară Europeană cu privire la valoarea depozitelor eligibile și a depozitelor garantate de pe teritoriul lor și cu privire la valoarea mijloacelor financiare disponibile ale sistemelor lor de garantare a depozitelor. Aceste informații trebuie confirmate de către autoritățile competente și, împreună cu această confirmare, se transmit Autorității Bancare Europene în termen de 10 zile de la sfârșitul fiecărei luni.

Statele membre se asigură că informațiile menționate în primul paragraf se publică pe site-ul web al sistemelor de garantare a depozitelor cel puțin o dată pe an.

↓ nou

Articolul 10

Împrumuturi între sistemele de garantare a depozitelor

- 1. Un sistem are dreptul de a împrumuta fonduri de la toate celelalte sisteme de garantare a depozitelor menționate la articolul 1 alineatul (2) de pe teritoriul Uniunii dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
  - (a) sistemul împrumutat nu își poate îndeplini obligațiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1) din cauza plăților anterioare efectuate în temeiul articolului 9 alineatul (5) primul și al doilea paragraf;
  - (b) situația menționată la litera (a) de la prezentul paragraf se datorează lipsei mijloacelor financiare disponibile menționate la articolul 9;
  - (c) sistemul împrumutat a apelat la contribuțiile extraordinare menționate la articolul 9 alineatul (3);
  - (d) sistemul împrumutat își asumă angajamentul legal de a utiliza fondurile împrumutate pentru a plăti creanțele în conformitate cu articolul 8 alineatul (1);
  - (e) sistemul împrumutat nu are deja obligația de a rambursa un împrumut altor sisteme de garantare a depozitelor în temeiul prezentului articol;

- (f) sistemul împrumutat declară suma de bani solicitată;
- (g) suma totală împrumutată nu poate depăși 0,5% din depozitele eligibile ale sistemului împrumutat;
- (h) sistemul împrumutat informează fără întârziere Autoritatea Bancară Europeană și declară motivele pentru care sunt îndeplinite condițiile de mai sus și suma de bani solicitată.

Suma menționată la litera (f) de la primul paragraf se calculează astfel:

[valoarea depozitelor garantate care trebuie rambursate conform articolului 8 alineatul (1)] –
[mijloacele financiare disponibile
+ valoarea maximă a contribuțiilor extraordinare menționate la articolul 9 alineatul (3)]

Celelalte sisteme de garantare a depozitelor acționează ca sisteme împrumutătoare. În acest scop, statele membre în care sunt stabilite mai multe sisteme desemnează unul dintre acestea ca sistemul împrumutător al statului membru respectiv și aduce această informație la cunoștința Autorității Bancare Europene. Statele membre pot decide dacă și în ce mod fondurile sistemului împrumutător sunt rambursate de către alte sisteme de garantare a depozitelor stabilite în același stat membru.

Sistemele de garantare a depozitelor care au obligația de a rambursa un împrumut altor sisteme de garantare a depozitelor în temeiul prezentului articol nu pot acorda împrumuturi altor sisteme de garantare a depozitelor.

2. Împrumutul este supus următoarelor condiții:

- (a) fiecare sistem acordă împrumut o sumă proporțională cu depozitele sale eligibile fără a ține cont de sistemul împrumutat și de sistemele de garantare a depozitelor menționate la litera (a). Sumele se calculează conform ultimelor informații lunare confirmate menționate la articolul 9 alineatul (7);
- (b) sistemul împrumutat rambursează împrumutul într-un termen maxim de 5 ani. Împrumutul poate fi rambursat în tranșe anuale. Dobânda este scadentă numai la data rambursării;
- (c) rata dobânzii este echivalentă cu rata marginală a dobânzii la împrumuturi a Băncii Centrale Europene din perioada de creditare.

3. Autoritatea Bancară Europeană trebuie să confirme îndeplinirea cerințelor menționate la alineatul (1) și să precizeze sumele care urmează să fie acordate cu împrumut de către fiecare sistem, calculate potrivit alineatului (2) litera (a) și rata inițială a dobânzii stabilită conform alineatului (2) litera (c), precum și durata împrumutului.

Autoritatea Bancară Europeană transmite confirmarea împreună cu informațiile menționate la alineatul (1) litera (h) sistemelor de garantare a depozitelor împrumutătoare. Acestea trebuie să primească confirmarea și informațiile respective în termen de 2 zile lucrătoare. Sistemele de garantare a depozitelor împrumutătoare efectuează de îndată, dar nu mai târziu de 2 zile lucrătoare după primire, plata împrumutului către sistemul împrumutat.

4. Statele membre se asigură că sistemul împrumutat obține contribuții suficiente pentru a rambursa suma împrumutată și pentru a restabili nivelul-țintă cât mai curând posibil.

↓ nou

Articolul 11

Calcularea contribuțiilor la sistemele de garantare a depozitelor

1. Contribuțiile la sistemele de garantare a depozitelor menționate la articolul 9 se determină pentru fiecare membru pe baza gradului de risc asumat de acesta. Instituțiile de credit plătesc cel puțin 75% și cel mult 200% din suma cu care ar trebui să contribuie o bancă cu risc mediu. Statele membre pot decide ca membrii sistemelor de garantare a depozitelor menționate la articolul 1 alineatele (3) și (4) să plătească contribuții mai mici la sistemele de garantare a depozitelor, dar nu mai puțin de 37,5% din suma cu care ar trebui să contribuie o bancă cu risc mediu.
2. Stabilirea gradului de risc asumat și calcularea contribuțiilor se bazează pe elementele menționate în anexele I și II.
3. Alineatul (2) nu se aplică sistemelor de garantare a depozitelor menționate la articolul 1 alineatul (2).
4. Comisiei îi sunt delegate competențe pentru a preciza elementele definițiilor și metodelor din anexa II partea A. Aceste proiecte de standarde de reglementare se adoptă potrivit articolelor 7-7d din [Regulamentul ABE]. Autoritatea Bancară Europeană poate elabora proiecte de standarde de reglementare pe care le înaintează Comisiei.
5. Până la data de 31 decembrie 2012, Autoritatea Bancară Europeană publică linii directoare cu privire la aplicarea anexei II partea B conform [articolului 8 din Regulamentul ABE].

↓ 94/19/CE, art. 4 (nou)

Articolul 12

Cooperarea în cadrul Uniunii

1. Sistemele de garantare a depozitelor ~~introduse și recunoscute oficial într-un stat membru, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1),~~ acoperă deponenții depunătorii de la sucursalele înființate de instituțiile instituțiile de credit în alte state membre.

~~Până la 31 decembrie 1999, nici nivelul și nici aria de aplicabilitate, inclusiv procentul de acoperire, prevăzute nu pot depăși nivelul sau aria de acoperire maxime oferite de sistemul de garantare corespunzător de pe teritoriul statului membru gazdă.~~

~~Înainte de această dată, Comisia întocmește un raport pe baza experienței acumulate în aplicarea celui de al doilea paragraf și analizează necesitatea menținerii acestor dispoziții. După caz, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de directivă, în vederea prelungirii valabilității acestora.~~

~~2. În cazul în care nivelul sau aria, inclusiv procentul, de acoperire oferite de către sistemul de garantare al statului membru gazdă depășese nivelul sau aria de acoperire stabilită de statul membru în care este autorizată o instituție de credit, statul membru gazdă se asigură că există un sistem de garantare a depozitelor recunoscut oficial pe teritoriul său, la care o sucursală se poate alătura din proprie inițiativă, pentru a suplimenta garanția de care se bucură deja depunătorii săi în temeiul calității sale de membru al unui sistem din statul membru de origine.~~

~~Sistemul la care urmează să adere o sucursală acoperă categoria de instituții cărora îi aparține acesta sau o categorie cât mai apropiată din statul membru gazdă.~~

~~3. Statele membre se asigură că sunt stabilite condiții obiective și de aplicare generală pentru aderarea sucursalelor la sistemul statului membru gazdă, în conformitate cu alineatul (2). Accesul este condiționat de îndeplinirea obligațiilor necesare aderării la sistem, în special la plata tuturor contribuțiilor și altor taxe. La aplicarea dispozițiilor prezentului alineat, statele membre respectă principiile directe stabilite în anexa II.~~

~~4. În cazul în care o sucursală căreia i s-a acordat, la cerere, calitatea de membru în conformitate cu alineatul (2) nu își îndeplinește obligațiile care îi revin ca membru al unui sistem de garantare a depozitelor, autoritățile competente care au emis autorizația sunt notificate și, în colaborare cu sistemul de garantare, adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că obligațiile menționate anterior sunt respectate.~~

~~În cazul în care aceste măsuri nu reușesc să asigure respectarea obligațiilor menționate de către sucursala respectivă, sistemul poate, cu acordul expres al autorităților competente care au emis autorizația, după o perioadă de preaviz de cel puțin 12 luni, să excludă sucursala. Depozitele plasate înainte de data excluderii continuă să fie acoperite de sistem până la data scadenței lor. Depunătorii sunt informați în legătură cu retragerea acoperirii suplimentare.~~

↓ 2009/14/CE art. 1.7 (adaptat)

Articolul 12

~~1. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2009 un raport privind:~~

~~(a) armonizarea mecanismelor de finanțare a sistemelor de garantare a depozitelor care să abordeze, în special, efectele lipsei unei astfel de armonizări în cazul unei~~

~~erize transfrontaliere, în ceea ce privește disponibilitatea fondurilor pentru plata compensațiilor pentru depozite și în ceea ce privește concurența loială, precum și costurile și beneficiile unei astfel de armonizări;~~

~~(b) oportunitatea și modalitățile de asigurare a garantării integrale a anumitor majorări temporare ale soldurilor conturilor;~~

~~(c) modelele posibile pentru introducerea unor contribuții în funcție de risce;~~

~~(d) avantajele și costurile unei posibile introduceri a unui sistem comunitar de garantare a depozitelor;~~

~~(e) impactul diferențelor legislative în ceea ce privește compensarea, atunci când creanțele unui deponent sunt compensate cu datoriile sale, asupra eficienței sistemului și a posibilelor distorsiuni, ținând seama de lichidările transfrontaliere;~~

~~(f) armonizarea sferei de produse și de deponenți care beneficiază de garantare, incluzând necesitățile specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii și ale autorităților locale;~~

~~(g) legătura dintre sistemele de garantare a depozitelor și mecanismele alternative de despăgubire a deponenților, cum ar fi mecanismele de plată în condiții de urgență.~~

~~Dacă este necesar, Comisia prezintă propuneri corespunzătoare pentru modificarea prezentei directive:~~

~~2. Statele membre informează Comisia și Comitetul bancar european asupra intenției de a modifica aria sau nivelul de garantare pentru depozite și asupra oricărei dificultăți întâmpinate în cooperarea cu alte state membre.~~

↓ 2009/14/CE art. 1.2(a) (nou)

~~5. În cazurile menționate la alineatele (1)-(4), statele membre se asigură de cooperarea dintre sistemele de garantare a depozitelor.~~

↓ 2009/14/CE art. 1.2(b) (nou)

~~6. Comisia examinează, cel puțin o dată la doi ani, modul în care funcționează prezentul articol și, după caz, propune modificări ale acestuia.~~

↓ nou

2. Deponenții de la sucursalele înființate de instituțiile de credit în alte state membre sau din statele membre în care își desfășoară activitatea o instituție de credit autorizată într-un alt stat membru primesc rambursări de la sistemul din statul membru gazdă în numele sistemului din statul membru de origine. Sistemul din statul membru de origine rambursează fondurile sistemului din statul membru gazdă.

Sistemul din statul membru gazdă îi informează totodată pe deponenții interesați în numele sistemului din statul membru de origine și are dreptul de a primi corespondență de la deponenți în numele sistemului din statul membru de origine.

3. Dacă o instituție de credit încetează să mai fie membră a unui sistem și se alătură unui alt sistem, contribuțiile plătite în cele 6 luni care precedă retragerea din sistem îi sunt rambursate sau sunt transferate celui alt sistem. Această dispoziție nu se aplică dacă instituția de credit a fost exclusă dintr-un sistem conform articolului 3 alineatul (3).
4. Statele membre se asigură că sistemele de garantare a depozitelor din statul membru de origine fac schimb cu informațiile menționate la articolul 3 alineatul (7) cu sistemele din statul membru gazdă. Restricțiile prevăzute la articolul respectiv sunt aplicabile.
5. Pentru a facilita cooperarea eficientă dintre sistemele de garantare a depozitelor, în particular în ceea ce privește prezentul articol și articolul 10, sistemele de garantare de depozitelor sau, dacă este cazul, autoritățile competente trebuie să încheie acorduri scrise de cooperare. Aceste acorduri trebuie să țină cont de cerințele prevăzute în Directiva 95/46/CE.

Autoritatea Bancară Europeană trebuie notificată cu privire la existența și conținutul acestor acorduri. Aceasta poate emite avize asupra acordurilor în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (f) și al articolului 19 din [Regulamentul ABE]. În cazul în care autoritățile competente sau sistemele de garantare a depozitelor nu pot ajunge la un acord sau dacă există o dispută cu privire la interpretarea unui asemenea acord, Autoritatea Bancară Europeană soluționează dezacordurile conform [articolului 11 din Regulamentul ABE].

Absența unor astfel de acorduri nu afectează creanțele deponenților prevăzute la articolul 8 alineatul (2) sau ale instituțiilor de credit prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol.

↓ 94/19/CE, art. 6 (adaptat)
⇒ nou

Articolul 13

Sucursale ale instituțiilor de credit stabilite în țări terțe

1. Statele membre verifică dacă sucursalele înființate de instituțiile de credit, care au sediul în afara Uniunii Comunității, dispun beneficiază de o protecție echivalentă celei prevăzute menționate de prezenta directivă.

În caz contrar, statele membre pot prevedea, sub rezerva articolului 38 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE ~~9 alineatul (1) din Directiva 77/780/CEE~~, ca sucursalele înființate de instituțiile de credit, care au sediul în afara Uniunii

~~Comunității~~, să adere la un sistem de garantare a depozitelor care funcționează pe teritoriul lor.

2. Instituțiile de credit furnizează deponenților ~~depunătorilor~~ efectivi și celor potențiali la sucursalele înființate de instituțiile de credit care au sediul în afara Uniunii ~~Comunității~~ și care nu sunt membre ale unui sistem activ într-un stat membru toate informațiile relevante privind dispozițiile în materie de garantare care se aplică depozitelor acestora.
3. Informațiile menționate la alineatul (2) sunt puse la dispoziție în limba sau limbile oficiale ale statului ~~lor~~ membru ~~ue~~ în care este înființată o sucursală, în modul indicat în legislația internă și sunt elaborate într-o formă clară și ușor de înțeles.

↓ 2009/14/CE art. 1.5 (nou)

Articolul 14

Informații oferite deponenților

1. Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziția deponenților existenți și potențiali informațiile necesare pentru identificarea sistemului de garantare a depozitelor la care participă instituția și sucursalele sale din interiorul Uniunii ~~Comunității~~, precum și a oricărui alt mecanism alternativ prevăzut la ~~articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf sau la articolul 3 alineatul (4)~~. ~~Deponenții sunt informați în legătură cu dispozițiile sistemului de garantare a depozitelor sau ale oricărui mecanism alternativ aplicabil, inclusiv în legătură cu suma și aria de acoperire oferite de sistemul de garantare a depozitelor.~~ În cazul în care un depozit nu este garantat printr-un sistem de garantare a depozitelor în conformitate cu ~~articolul 4 7 alineatul (2)~~, instituția de credit informează deponentul în acest sens.
2. ~~Toate~~ informațiile destinate deponenților potențiali sunt puse la dispoziție ~~într-o formă ușor de înțeles~~ înainte de încheierea unui contract de depozit și sunt contrasemnate de aceștia. Se utilizează modelul din anexa III.
3. Informațiile către deponenții efectivi se furnizează în extrasele de cont ale acestora. Aceste informații constau în confirmarea faptului că depozitele sunt eligibile conform articolului 2 alineatul (1) și articolului 4. Totodată, se face trimitere la formularul de informații din anexa III și la locul de unde poate fi obținut. Se poate indica de asemenea site-ul web al sistemului de garantare a depozitelor responsabil.
~~Informațiile privind condițiile de compensare și formalitățile care trebuie îndeplinite pentru obținerea compensării se oferă la cerere.~~

↓ 94/19/CE, art. 9 (adaptat)
⇒ nou

4. Informațiile prevăzute la alineatul (1) sunt prezentate în forma indicată de legea internă, în limba sau limbile statului membru în care este stabilită sucursala.
5. Statele membre ⇒ limitează ⇐ ~~stabilese norme de limitare a utilizării~~ utilizarea în scopuri publicitare a informațiilor menționate la alineatul (1); ~~pentru a evita ca această utilizare să afecteze stabilitatea sistemului bancar sau încrederea depunătorilor. Statele membre pot, în special, să limiteze această publicitate~~ la o simplă menționare a sistemului ~~la care instituția de credit a aderat.~~ ⇒ care garantează produsul la care se referă materialul publicitar. ⇐

↓ nou

Instituțiile de credit care sunt membre ale unui sistem menționat la articolul 1 alineatele (3) și (4) informează deponenții în mod corespunzător în legătură cu modul de funcționare a sistemului. Aceste informații nu pot să menționeze o acoperire nelimitată a depozitelor.

6. În cazul fuzionării instituțiilor de credit, deponenții trebuie informați în legătură cu fuziunea cel puțin cu o lună înainte ca aceasta să intre în vigoare. Deponenții trebuie informați că, atunci când fuziunea intră în vigoare, toate depozitele deținute la fiecare dintre băncile care fuzionează vor fi agregate după fuziune pentru a se stabili nivelul de garantare asigurat de sistemul de garantare a depozitelor.
7. În cazul în care un deponent efectuează operațiuni bancare pe internet, informațiile care trebuie furnizate în temeiul prezentei directive trebuie să-i fie comunicate prin mijloace electronice într-un mod în care să-i atragă atenția.

↓ 2009/14/CE art. 1.7 (adaptat)

~~Articolul 12~~

- ~~1. Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului până la 31 decembrie 2009 un raport privind:~~
- ~~(a) armonizarea mecanismelor de finanțare a sistemelor de garantare a depozitelor care să abordeze, în special, efectele lipsei unei astfel de armonizări în cazul unei crize transfrontaliere, în ceea ce privește disponibilitatea fondurilor pentru plata compensațiilor pentru depozite și în ceea ce privește concurența loială, precum și costurile și beneficiile unei astfel de armonizări;~~
  - ~~(b) oportunitatea și modalitățile de asigurare a garantării integrale a anumitor majorări temporare ale soldurilor conturilor;~~

- ~~(e) modele posibile pentru introducerea unor contribuții în funcție de risce;~~
- ~~(d) avantajele și costurile unei posibile introduceri a unui sistem comunitar de garantare a depozitelor;~~
- ~~(e) impactul diferențelor legislative în ceea ce privește compensarea, atunci când creanțele unui deponent sunt compensate cu datoriile sale, asupra eficienței sistemului și a posibilelor distorsiuni, ținând seama de lichidările transfrontaliere;~~
- ~~(f) armonizarea sferei de produse și de deponenți care beneficiază de garantare, incluzând necesitățile specifice ale întreprinderilor mici și mijlocii și ale autorităților locale;~~
- ~~(g) legătura dintre sistemele de garantare a depozitelor și mecanismele alternative de despăgubire a deponenților, cum ar fi mecanismele de plată în condiții de urgență.~~

~~Dacă este necesar, Comisia prezintă propuneri corespunzătoare pentru modificarea prezentei directive.~~

~~2. Statele membre informează Comisia și Comitetul bancar european asupra intenției de a modifica aria sau nivelul de garantare pentru depozite și asupra oricărei dificultăți întâmpinate în cooperarea cu alte state membre.~~

↓ 94/19/CE, art. 13 (adaptat)

Articolul 15

Lista instituțiilor de credit autorizate

Pe lista instituțiilor de credit autorizate pe care trebuie să o elaboreze în conformitate cu articolul ~~3~~ alineatul (7) din Directiva ~~77/780/CEE~~ ~~⊗~~ 14 din Directiva 2006/48/CE ~~⊗~~ , Comisia indică statutul fiecărei instituții de credit în raport cu prezenta directivă.

↓ nou

Articolul 16

Exercitarea competențelor delegate

1. Competențele de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (7) se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată.
2. Imediat după adoptarea unui act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

3. Competențele de a adopta actele delegate se conferă Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 17 și 18.

Articolul 17

Revocarea delegării

1. Delegarea competențelor menționată la articolul 16 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu.
2. Instituția care a început o procedură internă pentru a decide dacă să revoce sau nu delegarea competențelor trebuie să facă tot posibilul pentru a informa cealaltă instituție și Comisia într-un interval de timp rezonabil înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea fi revocate și motivele posibile ale revocării.
3. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor indicate în cuprinsul său. Aceasta intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară pe care o precizează. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate intrate deja în vigoare. Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 18

Obiecții la actele delegate

1. Parlamentul European și Consiliul pot ridica obiecții la actul delegat în termen de două luni de la data notificării. Acest termen poate fi prelungit cu o lună la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.
2. Dacă, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a ridicat obiecții la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data indicată în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv dacă Parlamentul European și Consiliul informează Comisia că nu au intenția de a ridica obiecții.

3. Dacă Parlamentul European sau Consiliul ridică obiecții la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care a ridicat obiecții trebuie să indice motivele pentru care contestă actul delegat.

Articolul 19

Dispoziții tranzitorii

1. Contribuțiile la sistemele de garantare a depozitelor menționate la articolul 9 trebuie distribuite într-un mod cât se poate de uniform până la atingerea nivelului-țintă menționat la articolul 9 alineatul (1) al treilea paragraf.

2. Deponenții care dețin titluri de creanță emise de aceeași instituție de credit și care au obligații decurgând din accepturi proprii și bilete la ordin, depozite a căror existență poate fi dovedită numai printr-un certificat, altul decât un extras de cont, depozite al căror principal nu este rambursabil la valoarea nominală sau al căror principal este rambursabil la valoarea nominală numai în temeiul unei garanții sau al unui acord specific oferit de instituția de credit sau de o terță parte trebuie informați că depozitele lor nu vor mai fi garantate de un sistem de garantare a depozitelor.
3. Atunci când anumite depozite nu mai beneficiază, integral sau parțial, de acoperire din partea unui sistem de garantare a depozitelor după transpunerea prezentei directive sau a Directivei 2009/14/CE în legislația națională, statele membre pot autoriza garantarea acestor depozite până la data de 31 decembrie 2014 dacă depozitele respective au fost constituite înainte de 30 iunie 2010. După 31 decembrie 2014, statele membre se asigură că niciun sistem nu oferă garanții mai mari sau mai cuprinzătoare decât cele prevăzute în prezenta directivă, indiferent de data la care au fost constituite depozitele.
4. Până la 31 decembrie 2015, Comisia prezintă un raport și, dacă este necesar, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului cu scopul de a stabili oportunitatea înlocuirii sistemelor existente de garantare a depozitelor cu un sistem unic pentru întreaga Uniune.
5. Comisia, sprijinită de [Autoritatea Bancară Europeană], prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la data de 31 decembrie 2015, un raport privind progresele realizate în implementarea prezentei directive. Acest raport trebuie să examineze în mod concret posibilitatea de a stabili nivelul-țintă pe baza depozitelor garantate, fără a reduce protecția acordată deponenților.

↓ 94/19/CE, art. 14 (adaptat)
⇒ nou

Articolul 20

Transpunere

1. Statele membre ~~☒~~ asigură intrarea în vigoare a ~~☒~~ ~~pun în aplicare~~ actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare ~~☒~~ pentru a se conforma ~~☒~~ ~~aduceri la îndeplinire a prezentei directive~~ ⇒ articolului 1, articolului 2 alineatul (1) literele (a), (c), (d), (f), (h)-(m), articolului 2 alineatul (2), articolului 3 alineatele (1), (3) și (5)-(7), articolului 4 alineatul (1) literele (d)-(k), articolului 5 alineatele (2)-(5), articolului 6 alineatele (4)-(7), articolului 7 alineatele (1)-(3), articolului 8 alineatele (2)-(4), articolelor 9-11, articolului 12, articolului 13 alineatele (1)-(2), articolului 14 alineatele (1)-(3) și (5)-(7), articolului 19 și anexelor I-III până la 31 decembrie 2012. ⇐ Statele membre ⇒ comunică ⇐ ~~informează~~ de îndată ~~Comisia cu privire la aceasta~~ ⇒ Comisiei textele acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă. ⇐

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma

articolului 9 alineatul (1) al treilea paragraf, articolului 9 alineatul (3) și articolului 10 până la 31 decembrie 2020.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 7 alineatul (1) și articolului 9 alineatul (5) până la 31 decembrie 2013. Cu toate acestea, procentul depozitelor eligibile menționat la articolul 9 alineatul (5) litera (a) nu se aplică înainte de 1 ianuarie 2014. Până la 31 decembrie 2017 se aplică un procent de 0,5%. După această dată și până la 31 decembrie 2020 se aplică un procent de 0,75%.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. ~~Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.~~ ⇒ De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimerile din cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare la directivele abrogate prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune. ⇐

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

↓ nou

Articolul 21

Abrogare

Directiva 94/19/CE și modificările sale succesive se abrogă de la 31 decembrie 2012, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre legate de termenele de transpunere în legislația națională și de aplicare a directivelor prevăzute în anexa IV.

Trimerile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

↓ 94/19/CE, art. 15 (adaptat)
⇒ nou

Articolul 22

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare ⇒ în a douăzecea zi de ⇐ la data publicării în Jurnalul Oficial al ☒ Uniunii ☒ Comunităților Europene.

⇒ Articolul 2 alineatul (1) literele (b), (e) și (g), articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(c), articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatele (1)-(3), articolul 7 alineatul (4), articolul 8 alineatul (1), articolul 12 alineatul (1), articolul 13 alineatul (3), articolul 14 alineatul (4) și articolele 15-18 se aplică de la 1 ianuarie 2013. ⇐

↓ 94/19/CE, art. 16

Articolul 23

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, [...]

Pentru Parlamentul European
Președintele
[...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]

ANEXA I

Fixarea contribuțiilor în funcție de risc la sistemele de garantare a depozitelor

1. Se vor utiliza formulele următoare:

(a) valoarea contribuțiilor în funcție de risc ale unui membru

$$C_i = TC * RS_i$$

(b) cota de risc a unui membru

$$RS_i = \frac{RA_i}{\sum_{k=1}^n RA_k}$$

(c) valoarea ponderată la risc a contribuției unui membru

$$RA_i = CB * \beta_i$$

unde:

C_i valoarea contribuției membrului numărul i al sistemului de garantare a depozitelor

TC valoarea totală a contribuțiilor care trebuie colectate de sistem

RS_i cota de risc pentru membrul numărul i

RA_i valoarea ponderată la risc a contribuției membrului numărul i

RA_k valoarea ponderată la risc a contribuțiilor fiecăruia dintre cei n membri

CB baza contribuției (depozitele eligibile)

β_i coeficientul de risc atribuit membrului numărul i în conformitate cu anexa II.

2. Se vor utiliza formulele următoare:

(a) punctajul compozit total al unui membru

$$\rho_i = \frac{3}{4} \rho_i^{\text{COR}} + \frac{1}{4} \rho_i^{\text{SUP}}$$

(b) subpunctajul compozit al unui membru pentru indicatorii principali

$$\rho_i^{\text{COR}} = \frac{1}{4} [\rho_i^{\text{CA1}} + \rho_i^{\text{AQ1}} + \rho_i^{\text{P1}} + \rho_i^{\text{L1}}]$$

(c) subpunctajul compozit al unui membru pentru indicatorii suplimentari

$$\rho_i^{\text{SUP}} = \frac{1}{n} [\rho_i^{x_1} + \rho_i^{x_2} + \dots + \rho_i^{x_n}]$$

unde:

ρ_i punctajul compozit total al membrului numărul i

ρ_i^{COR} subpunctajul compozit total al membrului numărul i pentru indicatorii principali

ρ_i^{SUP} subpunctajul compozit total al membrului numărul i pentru indicatorii suplimentari

ρ_i^x variabilă care evaluează riscul membrului numărul i față de un indicator principal sau suplimentar prezentat în anexa II

x simbolul unui anumit indicator principal sau suplimentar.

↓ nou

ANEXA II

Indicatori, punctaje și ponderi pentru calcularea contribuțiilor în funcție de risc

PARTEA A

Indicatori principali

1. Pentru calcularea contribuțiilor în funcție de risc se vor utiliza următorii indicatori principali:

Clasa de risc	Indicator	Raport
Adecvarea capitalului	Elementele fondurilor proprii menționate la articolul 57 (a) - (ca) din Directiva 2006/48/CE și activele ponderate la risc menționate la articolul 76 din Directiva 2006/48/CE	$\frac{\text{Fonduri proprii}}{\text{Active ponderate la risc}}$
Calitatea activelor	Împrumuturi neperformante	$\frac{\text{Împrumuturi neperformante}}{\text{Împrumuturi brute}}$
Rentabilitate	Randamentul activelor	$\frac{\text{Venit total}}{\text{Active totale medii}}$
Lichiditate	Se stabilește de către statele membre sub rezerva articolului 11(4)	

2. Pentru a reflecta profilurile de risc în funcție de indicatorii principali se vor utiliza următoarele punctaje:

Nivel de risc	Adecvarea capitalului	Calitatea activelor	Rentabilitate	Lichiditate
Risc foarte scăzut	1	1	1	1
Risc scăzut	2	2	2	2
Risc mediu	3	3	3	3
Risc ridicat	4	4	4	4
Risc foarte ridicat	5	5	5	5

3. Următoarele punctaje se vor atribui membrilor pe baza valorii efective a indicatorilor într-o anumită categorie de risc:

Element	Simbol (x)	$\rho^x = 1$	$\rho^x = 2$	$\rho^x = 3$	$\rho^x = 4$	$\rho^x = 5$
Adecvarea capitalului	CA	$x > 12.3\%$	$12.3\% \geq x > 9.6\%$	$9.6\% \geq x > 8.2\%$	$8.2\% \geq x > 7\%$	$x \leq 7\%$
Calitatea activelor	AQ	$x \leq 1\%$	$1\% < x \leq 2.1\%$	$2.1\% < x \leq 3.7\%$	$3.7\% < x \leq 6\%$	$x > 6\%$
Rentabilitate	P	$x > 1.2\%$	$1.2\% \geq x > 0.9\%$	$0.9\% \geq x > 0.7\%$	$0.7\% \geq x > 0.5\%$	$x \leq 0.5\%$
Lichiditate	L	Statele membre pot stabili limitele pentru fiecare ρ^x sub rezerva articolului 11(4)				

4. Următoarele ponderi de risc (coeficienți) se vor atribui membrilor în funcție de punctajul compozit:

Punctaj compozit (ρ)	$1 < \rho \leq 1.5$	$1.5 < \rho \leq 2.5$	$2.5 < \rho \leq 3.5$	$3.5 < \rho \leq 4.5$	$4.5 < \rho \leq 5$
Coeficient de risc (β)	75%	100%	125%	150%	200%

PARTEA B

Indicatori suplimentari

1. Statele membre stabilesc indicatori suplimentari pentru calcularea contribuțiilor în funcție de risc. În acest scop pot fi utilizați indicatorii următori sau o parte a acestora:

Clasa de risc	Indicator / raport	Definiție
Adecvarea capitalului	Capital total	$\frac{\text{Capital total}}{\text{Active ponderate la risc}}$
	Capital excedentar *	$\frac{\text{Capital excedentar}}{\text{Active totale}}$ sau $\frac{\text{Capital excedentar}}{\text{Active ponderate la risc}}$
Calitatea activelor	Provizioane pentru pierderile din împrumuturi	$\frac{\text{Provizioane pentru pierderile din împrumuturi}}{\text{Venit net din dobânzi}}$ sau $\frac{\text{Provizioane pentru pierderile din împrumuturi}}{\text{Venituri din exploatare}}$
	Active ponderate la risc	$\frac{\text{Active ponderate la risc}}{\text{Active totale}}$
Rentabilitate	Raport costuri/venit	$\frac{\text{Cheltuieli de exploatare}}{\text{Venituri din exploatare}}$
	Marja netă	$\frac{\text{Marja netă}}{\text{Capital total}}$
Lichiditate	Se stabilește de către statele membre sub rezerva articolului 11(5)	

* Capital excedentar = capital – fondurile proprii menționate la articolul 57 literele (a)-(h) din Directiva 2006/48/CE.

2. Pentru a reflecta profilurile de risc în funcție de indicatorii suplimentari se vor utiliza următoarele punctaje:

Nivel de risc	Adecvarea capitalului	Calitatea activelor	Rentabilitate	Lichiditate
Risc foarte scăzut	1	1	1	1
Risc scăzut	2	2	2	2
Risc mediu	3	3	3	3
Risc ridicat	4	4	4	4
Risc foarte ridicat	5	5	5	5

3. Următoarele ponderi de risc (coeficienți) se vor atribui membrilor în funcție de punctajul compozit:

Punctaj compozit (ρ)	$1 < \rho \leq 1.5$	$1.5 < \rho \leq 2.5$	$2.5 < \rho \leq 3.5$	$3.5 < \rho \leq 4.5$	$4.5 < \rho \leq 5$
Coeficient de risc (β)	75%	100%	125%	150%	200%

↓ nou

ANEXA III

Formular pentru informațiile oferite deponenților

Atunci când un depozit datorat și exigibil nu este restituit de o instituție de credit din motive legate direct de situația sa financiară, deponenții sunt despăgubiți de către un sistem de garantare a depozitelor. [inserați produsul] oferit de [inserați numele instituției de credit la care este deschis contul] este, ca regulă generală, acoperit de sistemul de garantare de depozitelor responsabil.

Rambursarea are un plafon maxim de 100 000 EUR pentru fiecare bancă. Acest lucru înseamnă că toate depozitele de la aceeași bancă sunt agregate pentru a determina plafonul de garantare. De exemplu, dacă un deponent deține un cont de economii în valoare de 90 000 EUR și un cont curent în care are 20 000 EUR, acestuia i se vor rambursa doar 100 000 EUR.

[numai dacă este cazul]: Această metodă va fi aplicată și dacă o bancă funcționează sub mai multe denumiri comerciale. [inserați numele instituției de credit la care este deschis contul] desfășoară activități și sub denumirile [inserați toate celelalte denumiri comerciale ale aceleiași instituții de credit]. Acest lucru înseamnă că toate depozitele la una sau mai multe entități cu aceste denumiri comerciale vor fi acoperite până la suma maximă de 100 000 EUR.

În cazul conturilor comune, limita de 100 000 EUR se aplică fiecărui deponent.

[numai dacă este cazul]: Cu toate acestea, depozitele într-un cont la care au dreptul două sau mai multe persoane în calitate de membri ai unui parteneriat de afaceri, asociații sau grupări de natură asemănătoare, fără personalitate juridică, sunt agregate și tratate ca și când ar fi fost plasate de un singur deponent, pentru calculul limitei de 100 000 EUR.

În general, toți deponenții, persoane fizice sau entități, sunt acoperiți de sistemele de garantare a depozitelor. Excepțiile pentru anumite depozite sunt indicate pe site-ul web al sistemului de garantare a depozitelor responsabil. Banca dumneavoastră vă va informa, la cerere, dacă anumite produse sunt sau nu acoperite. Dacă depozitele sunt garantate, banca vă va confirma acest lucru și în extrasul de cont.

Sistemul de garantare a depozitelor responsabil este [inserați numele și adresa, numărul de telefon, adresa de e-mail și adresa site-ului web]. Acesta vă va rambursa depozitele (până la suma de 100 000 EUR) în termen de șase săptămâni, iar începând cu 31 decembrie 2013, în termen de o săptămână.

Dacă nu ați primit o rambursare în acest termen, vă recomandăm să contactați sistemul de garantare a depozitelor, întrucât termenul în care puteți pretinde rambursarea poate fi limitat. Informații suplimentare sunt disponibile la [inserați adresa site-ului web al sistemului de garantare a depozitelor responsabil].

[numai dacă este cazul]: Depozitul dumneavoastră este garantat de un sistem de protecție instituțională [recunoscut/care nu este recunoscut] ca sistem de garantare a depozitelor. Acest lucru înseamnă că toate băncile care au aderat la acest sistem își acordă protecție reciproc pentru a evita incapacitatea de a-și onora obligațiile. Cu toate acestea, în eventualitatea în care o bancă devine incapabilă să își onoreze obligațiile, depozitele vă vor fi restituite până la plafonul de 100 000 EUR.

↓ nou

ANEXA IV

PARTEA A

Directive abrogate împreună cu modificările lor succesive (menționate la articolul 21)

Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor

Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor

PARTEA B

Termene de transpunere (menționate la articolul 21)

Directiva	Termenul de transpunere
94/19/CEE	1.7.1995
2009/14/CE	30.6.2009
2009/14/CE [articolul 1 punctul 3 litera (i) al doilea paragraf, articolul 7 alineatele (1a) și (3) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19/CE modificată prin Directiva 2009/14/CE]	31.12.2010

↓ nou

ANEXA V

Tabel de corespondență

Prezenta directivă	Directiva 2009/14/CE	Directiva 94/19/CE
Articolul 1	-	-
Articolul 2 punctul (1) litera (a)		Articolul 1 punctul (1)
Articolul 2 punctul (1) litera (d)		Articolul 1 punctul (2)
Articolul 2 punctul (1) litera (e)	Articolul 1 punctul (1)	Articolul 1 punctul (3)
Articolul 2 punctul (1) litera (f)		Articolul 1 punctul (4)
Articolul 2 punctul (1) litera (g)		Articolul 1 punctul (5)
Articolul 3 alineatul (1)		Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)		Articolul 3 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3)		Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (4)		Articolul 5
Articolul 3 alineatul (6)	Articolul 1 punctul (6) litera (a)	
Articolul 4 alineatul (1) literele (a)-(c)		Articolul 2
Articolul 4 alineatul (1) litera (d)		Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul (1)
Articolul 4 alineatul (1) litera (f)		Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul (10)
Articolul 4 alineatul (1) litera (g)		Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul (2)
Articolul 4 alineatul (1) litera (h)		Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul (5)

Prezenta directivă	Directiva 2009/14/CE	Directiva 94/19/CE
Articolul 4 alineatul (1) litera (i)		Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul (6)
Articolul 4 alineatul (1) litera (j)		Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctele (3) și (4)
Articolul 4 alineatul (10) litera (k)		Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul (12)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 1 punctul (3) litera (a)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 1 punctul (3) litera (a)	
Articolul 5 alineatul (6)		Articolul 7 alineatele (4) și (5)
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 1 punctul (3) litera (d)	
Articolul 6 alineatele (1)-(3)		Articolul 8
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 1 punctul (6) litera (a)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (3)		Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (4)		Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 8 alineatul (1)		Articolul 7 alineatul (6)
Articolul 8 alineatul (2)		Articolul 11
Articolul 12 alineatul (1)		Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 13		Articolul 6
Articolul 14 alineatele (1)-(3)	Articolul 1 punctul (5)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (4)		Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (5)		Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 15		Articolul 13
Articolele 16-18	Articolul 1 punctul (4)	

ANEXA I

~~Lista excluderilor menționate la articolul 7 alineatul (2)~~

- ~~1. Depozite plasate de către instituții financiare, definite la articolul 1 alineatul (6) din Directiva 89/646/CEE.~~
- ~~2. Depozite plasate de către întreprinderi de asigurare.~~
- ~~3. Depozite plasate de către guvern și autoritățile administrative centrale.~~
- ~~4. Depozite plasate de către autoritățile provinciale, regionale, locale și municipale.~~
- ~~5. Depozite plasate de către organismele de plasament colectiv.~~
- ~~6. Depozite plasate de către fondurile de pensii.~~
- ~~7. Depozite plasate de către personalul unei instituții de credit: directori, manageri, membri cu răspundere personală, deținătorii a cel puțin 5 % din capitalul instituției de credit, persoanele răspunzătoare pentru efectuarea auditărilor statutare ale documentelor contabile ale instituției de credit și depunătorii cu statut similar în cadrul altor societăți din același grup.~~
- ~~8. Depozite plasate de către rude apropiate și părți terțe acționând în numele depunătorilor menționați la punctul 7.~~
- ~~9. Depozite plasate de către alte societăți din același grup.~~
- ~~10. Depozite nenominative.~~
- ~~11. Depozite pentru care depunătorul a obținut, pe bază individuală, de la aceeași instituție de credit, rate și concesiile financiare, care au contribuit la agravarea situației financiare a instituției.~~
- ~~12. Obligațiuni emise de către aceeași instituție și pasive decurgând din accepturi proprii și bilete la ordin.~~
- ~~13. Depozite în alte monede decât:
— cele ale statelor membre;
— ECU.~~
- ~~14. Depozite plasate de către societăți a căror mărime nu le permite să elaboreze bilanțuri presecurtate în conformitate cu articolul 11 din cea de a patra Directivă (78/660/CEE)~~

~~a Consiliului din 25 iulie 1978, bazată pe articolul 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor tipuri de societăți²⁶.~~

↓ 94/19/CE, anexa II (nou)

ANEXA II

Principii directoare

~~În cazul în care o sucursală solicită aderarea la un sistem din statul membru gazdă, pentru a oferi o acoperire suplimentară, sistemul din statul membru gazdă va stabili, pe bază bilaterală, eu sistemul din statul membru de origine, norme potrivite și proceduri pentru plata compensației către depunătorii la acea sucursală. Următoarele principii se aplică pentru definirea acestor proceduri și stabilirea condițiilor de aderare la această sucursală [menționate la articolul 4 alineatul (2)]:~~

~~(a) sistemul statului membru gazdă își păstrează pe deplin dreptul de a impune normele obiective și de aplicare generală instituțiilor de credit participante; acesta poate solicita furnizarea informațiilor relevante și are dreptul să verifice aceste informații la autoritățile competente ale statului membru de origine;~~

~~(b) sistemul statului membru gazdă satisface solicitările privind o compensare suplimentară în temeiul unei declarații din partea autorităților competente din statul membru de origine, care arată că depozitele nu sunt disponibile. Sistemul statului membru gazdă își va păstra dreptul deplin de a verifica drepturile depunătorului, în conformitate cu propriile sale norme și proceduri, înainte de a plăti compensația suplimentară;~~

~~(c) sistemele din statul membru de origine și din statul membru gazdă vor coopera deplin unele cu celelalte pentru a se asigura că depunătorii primesc compensațiile prompt și în cuantumul cuvenit. În special, acestea vor conveni asupra modului în care existența unei creanțe care poate da naștere unei compensări, conform prevederilor fiecăruia dintre sisteme, va afecta compensația plătită depunătorului de către fiecare sistem;~~

~~(d) sistemele din statul membru gazdă au dreptul să impună sucursalelor o taxă pentru acoperirea suplimentară calculată corespunzător, ținând seama de acoperirea finanțată de sistemul statului membru de origine. Pentru a facilita perceperea taxei, sistemul statului membru gazdă are dreptul să presupună că obligațiile sale sunt limitate, în orice situație, la diferența dintre garanția pe care o oferă și cea oferită de statul membru de origine, indiferent dacă statul membru de origine plătește efectiv vreo compensație legată de depozitele aflate pe teritoriul statului membru gazdă.~~

↓ 2009/14/CE art. 1.8

---

²⁶ JO L 222, 14.8.1978, p. 11, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată de Directiva 90/605/CEE (JO L 317, 16.11.1990, p. 60).